

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 34 • NUMMER 6/7 • JULI-AUGUSTUS 2008

De Yoredale 100

Pijlen voor de Avondvierdaagse

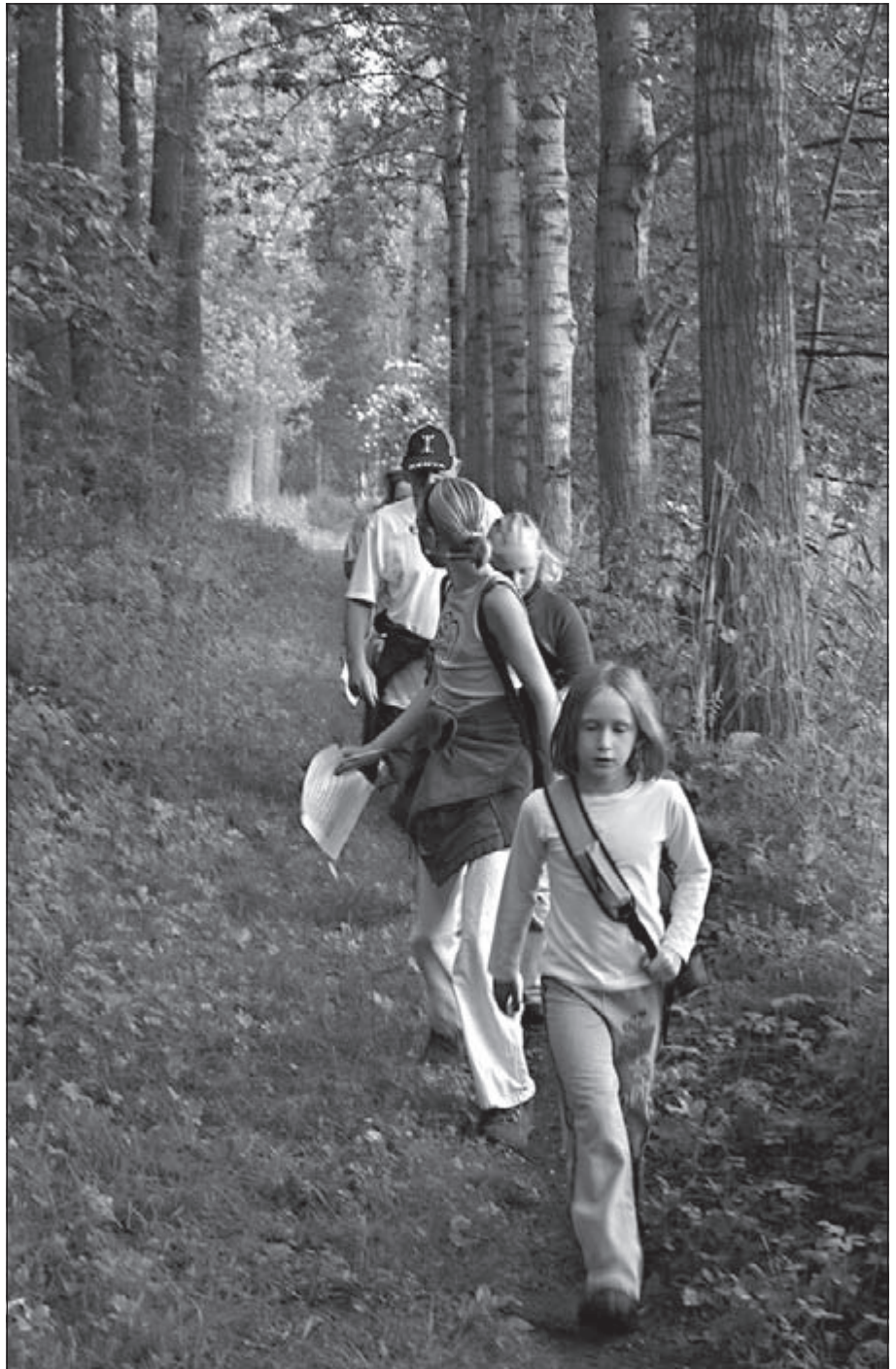

RWV wandelweekend

Voettocht naar Rome (3)

Wim & Nelly van Roosmalen lopen de Rooise Avondvierdaagse met kleindochters Lisanne, Kaylee, en Danique.

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

REDACTIE OLAT NIEUWS

Mirjam Kies, Wil Jacobs, Rinda Scheltens en
Maria Stortelder (tekst)
Noud Wijn, Jo Lepoutre (fotografie)
Angélique van Deursen (web-editie);
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)
Vormgeving & coördinatie: Mirjam Kies

Inleveren kopij: t/m 3e zondag van de maand

Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@hetnet.nl
info redactie 040 2550342

Ledenadministratie & abonnementen

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, jet.dreesen@gmail.com

Advertenties:

Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

Verzending

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof

Druk

Ton Niëns, Weert

INHOUD OLAT NIEUWS 7 & 8

Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; KWD	4-5
Onze jarigen; ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	6-7
Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	7
Vooruitblik clubreis Clavier-Hamoir <i>Mirjam Kies</i>	7
Avondvierdaagse: 'ach hoe mooi...' <i>Cor van Aarle</i>	8
Avondvierdaagse: fotoreportage <i>Noud Wijn</i>	9
Avondvierdaagse: vier dagen pijlen ophangen <i>Joop Reichenfeld</i>	10-12
Avondvierdaagse: het wandelvirus van opa en oma <i>Mirjam Kies</i>	13
De Yoredale 100: gelukt! <i>Connie & Huub Raijmakers</i>	14-16
LPS: clubkampioenschap, stand & agenda <i>Ad van Asten</i>	17
LPS: wedstrijdverslagen <i>Hans de Vries</i>	18-20
De hamer gaat de Linge in <i>Jan van Boerdonk</i>	21
De Slachtemarathon <i>Rinda Scheltens</i>	22
OLAT zomerprijsvraag	22
De Nacht van Gulpen <i>Marc van Dijk</i>	23
Constant aan de wandel: Amersfoortse Tweedaagse <i>Constant Dedel</i>	23
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (45) <i>Christiaan Koehler</i>	24
Hallo Wandelaars! vanuit Odoorn & Zuid-Limburg <i>Inge Mol-van Egmond</i>	25
Verslag van een voetreis naar Rome (3) <i>Sjef Koolen</i>	26-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Zie ook www.olat.nl en www.olatnieuws.nl

Opiniërende stukken kunnen afwijken van de mening van het OLAT-bestuur. Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322
joopwesseling@hetnet.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp

Daalenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325
m.h.tromp@hccnet.nl
tevens webmaster van www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem

Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413
keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Bank (OLAT) 13.82.11.736, giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuurslid

Toon van Wordragen

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775
toon.van.wordragen@gmail.com

Bestuurslid

Boetje Huliselan

Kerkweg 39, 5266 BA Cromvoirt
06 13176518
boetjelsa@planet.nl

Bestuurslid

Cor Broerse

Hoffmanstraat 22, 4143 BE Leerdam
0345 615530
c.broerse@kpnplanet.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161
adverbakel@home.nl

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Boetje Huliselan (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman (voorzitter), Piet van der Ree (secretaris)
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@capgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775; toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat)
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Bersselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, *vacature*

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Kees van Iersel, 0411 621706
Piet van de Zande, 040 2263198

Rooise Wandelingen en Avondvierdaagse

Marinus van Roosmalen, 0413 475467
Betsie van Mil, 0413 475454

Wandelwegen

Theo Tromp (coördinator), 0495 450325
Jan van Berkel (Airbornepad)
Truus van Vessem, Wendy vd Heyde (H. Hendrikpad)
Job van de Berg (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

OVERIG

OLAT-verzorging

Piet van Buul (coördinator), 06 10884556
Willem Schoonhen, 06 48783069

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Hetty van Wijk-Verberne / Janet van Gennip
040 2812060 / 040 2415802

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06 120744736, giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

BIJ JOOP AAN TAFEL

Op maandagmorgen tref ik Joop in een bestestemming. „Als je in de wandelsport zit zoals ik”, zegt Joop, „ben je blij als je ervaart dat een clubactiviteit aan de verwachting heeft beantwoord.” De Avondvierdaagse in Rooi kende een mooi succes en geeft ons goede vooruitzichten voor de toekomst van dit evenement waarmee we vier jaar geleden zijn gestart. Iedereen die hieraan heeft meegewerkt verdient onze dank.

Succes heeft echter ook een keerzijde. Zo krijgen wij al enige jaren spontane medewerking van de plaatselijke SV Fortuna '67, die ons helpt bij de organisatie van de prestatiewandelingen in Olland en ook bij de Avondvierdaagse. Op hun beurt vroeg Fortuna onlangs om een wederdienst, waarbij wij echter in gebreke moesten blijven. Dit maakte ons verlegen.

Zoals u weet heeft Joop zitting in meerdere wandelorganisaties waarbij meer en meer de nadruk komt te liggen op wet- en regelgeving door de lokale overheden. Wandeltochten vragen om steeds meer organisatie en daarbij zijn verkeersregelaars onmisbaar aan het worden. Kees deed al eens een oproep in ons clubblad, maar kreeg geen gehoor. In het najaar volgt een nieuwe oproep op onze vrijwilligers om een paar keer op een centraal punt enkele instructielessen bij te wonen, waarna zij volledig bevoegd zijn om als verkeersregelaar te worden ingezet. Wij hopen dan ook op u te kunnen rekenen.

Twee opmerkelijke berichten in ons vorige clubblad baren ons zorgen. Kees en Truus van Vessem gaven vanwege familieomstandigheden te kennen op korte termijn te moeten stoppen met hun inzet voor onze club. Als vereniging voelen wij ons zeer betrokken bij hun persoonlijk wedervaren en wij wensen Kees en Truus veel sterkte toe.

Het andere bericht betreft onze vice-voorzitter Theo, die op avontuur gaat in het verre oosten en onderzoekt wat de toekomst daar voor hem in petto houdt. Onze vereniging is zich er terdege van bewust dat met deze beslissing van onze 'duizendpoot' een grote leemte zal ontstaan binnen OLAT, maar ook binnen de Nederlandse wandelsport.

De vakantie is aangebroken, velen onder u zullen hun vrije tijd benutten om te wandelen. Bij de eigen club bent u van harte welkom tijdens de Kempische Wandeldagen; daarnaast heeft Toon alles in handen om u prettig bezig te houden bij 'zijn' clubreizen. Na het zomerseizoen begroeten wij onze vrijwilligers graag bij ons feestelijk uitje naar Den Bosch.

Wij gaan nu even op zomerreces en wensen u allen een plezierige tijd toe. Geniet van uw vakantie waar dan ook, maar hoed u voor namaak; ons Manneke doolt namelijk ergens illegaal in het Belgische land!

-AvA-

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

WANDELEN OP DINSDAG

Een aantal jaren geleden is het initiatief genomen om door de week wandelingen te organiseren, met als doel het plezier in het wandelen te stimuleren. Aanmelden of afmelden hoeft niet, je doet mee als je zin/tijd hebt. Dat dit aanbod in een behoefte voorziet bewijst de enthousiaste deelname.

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo. Het café van vertrek is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt. Meestal is er onderweg een café waar we wat kunnen drinken. De meegebrachte boterhammen eten we echter in de natuur op.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Een aantal vaste deelnemers levert een structurele bijdrage aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend, en kunnen we genieten van de Brabantse en Limburgse natuur in al zijn variaties. Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee. In tegenstelling tot andere OLAT-tochten mogen bij deze wandeling de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze. .

Informatie:

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl
Kees van Iersel 0411 621706 kees.van.iersel@home.nl
Piet van de Zande 040-2263198 pvandezande@zonnet.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
15 jul	Wekeromse Zand	Stationswinkel, 026-4820484 Parallelweg 56, 874 BH Wolfheze
29 jul	de Nederheideroute	Hotel de Zwaan, 0492-341226 Dorpsstraat 22, 5761 BN Bakel
12 aug.	Rondje Vught	Het Groene woud, 073-6565382 Helvoirtse weg 186, 5263 LV Vught
26 aug.	Kluispad	Fietscafé de Hospes, 040-2061288 Strijperstraat 46, 5595 GD Leenderstrijp

ROOISE WANDELINGEN

Seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
15 juli	't Riethof
22 juli	Oud Rooy
29 juli	Vresselse Hut
05 aug	Den Toel
12 aug	De Beckart
19 aug	't Riethof
26 aug	Oud Rooy
2 sept	Den Toel
9 sept	De Beckart
16 sept	't Riethof
23 sept	Oud Rooy
30 sept	Vresselse Hut

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennis maken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een strippenkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 - 475467 of
Betsie van Mil 0413 - 475454

CLUBREIZEN 2008

AGENDA

23 aug	GR 576	Clavier-Hamoir	26-21 km
20/21 sept	Eifel	Weekendreis; verblijf in jeugdherberg za: Daun-Manderscheid	17 km
		zo: Manderscheid-Kyllburg	20 km
25 okt	GR 577	Durbuy-Marche en Famenne	23-17 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: welke tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand.
Gironummer: 706801 t.n.v. OLAT Weert.
NB: de inschrijving voor de weekendreis is gesloten.

Inschrijfgeld (prijzen onder voorbehoud):

Dagtocht: leden € 21,00; niet leden € 25,00

Weekend: leden € 57,00; niet leden € 67,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen: Eindhoven NS (Fuutlaan) 07.35 uur
Weert NS 08.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: St-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Belangrijk: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert

0495 - 537775 of 06 - 13011144

toon.van.wordragen@gmail.com

KWD GELDROP

25^e Kempische Wandeldagen

De Kempische Wandeldagen bestaan deze zomer 25 jaar en vallen – zoals de laatste jaren gebruikelijk is – gedeeltelijk samen met de Kempenlandtocht. De KWD-tochten hebben een recreatief karakter en voeren vanuit Geldrop door de omliggende en zeer gevarieerde natuurgebieden, zoals het Dommeldal, de Strabrechtse Heide en Gijzenrooi. Voor iedere dag is een ander parkoers uitgezet, zoveel mogelijk over onverharde paden. De traditionele volgorde is dit jaar iets gewijzigd: de eerste wandeldag voert richting Lierop, de tweede naar Nuenen. De laatste dag heeft als vanouds Heeze als doel.

Men kan naar believen een, twee of alle drie de dagen deelnemen. Ook heeft men de keuze uit drie afstanden. Onderweg zijn er meerdere wagenrusten en horecarusten. Vaste startplaats is het sportcomplex De Kievit, Linze 13, 5667 AH in Geldrop.

Datum: 1, 2 en 3 augustus

Starttijden:	35 km	07:00-10:00 uur
	25 km	08:00-11:00 uur
	15 km	09:00-12:00 uur

Kosten bij voorinschrijving, tot 1 juli:

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€ 4,50	€ 3,00	€ 1,50
lid KNBLO of NWB	€ 6,00	€ 4,00	€ 2,00
niet-leden	€ 7,50	€ 5,00	€ 2,50

Kosten vanaf 1 juli, te betalen aan de start:

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€ 6,00	€ 4,00	€ 2,00
lid KNBLO of NWB	€ 7,50	€ 5,00	€ 2,50
niet-leden	€ 9,00	€ 6,00	€ 2,50

Vooraf inschrijven kan via een webformulier op www.olat.nl, of via het secretariaat van de KWD:

Mia Dielesen, Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven,
040 - 2552742 of kwdagen@dielesen.demon.nl of kwd@olat.nl

Overnachten

In de sporthal kan overnacht worden op veldbedden. Douchegelegenheid is aanwezig. Wie met een tent of camper naar Geldrop komt, kan terecht op het kampeerveld naast de sporthal. Daarnaast is het mogelijk te logeren bij particulieren in Geldrop en omgeving; hiervoor dient men contact op te nemen met Hein Lenders, 06-12074473. Wie wil overnachten in een hotel, kan terecht bij de VVV-Kempenland.

10^e Kempenlandtocht

De Kempenlandtocht van 1 op 2 augustus biedt de keuze uit 110 of 80 km. Deelname staat open vanaf 16 jaar. De rustposten onderweg zijn afgestemd op een wandeltempo van 5 tot 8 km/uur. De voorinschrijving loopt tot 15 juli. Daarna geldt een toeslag van €10 op het inschrijfgeld.

De lange-afstandslopers starten vrijdagavond om resp. 20:00 en 23:00 uur vanuit de kantine van de Kynologenclub, naast de sporthal. Zij moeten op zaterdag uiterlijk 19:00 uur binnen zijn. Zie verder bij de sectie LPS en ook www.olat.nl

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JULI

16 Lia Hoppener-Grund	R'dam Hoogvliet
16 Piet van der Zande	Heeze
17 Lia van den Elshout	Veldhoven
17 Carien Boerekamps	Helmond
17 Hans de Vries	Eindhoven
17 Joke Habraken	Nuenen
17 Wim Kennis	Hapert
17 Cor van der Linden	Zeeland
17 Pé Everaerts	Weert
19 Wim van Hoof	Helmond
20 Jan Vogelsangs	Deurne
23 Jannet van Kleeff - Vissers	Hoek van Hollandt
24 Peter van de Ven	Veldhoven
24 Anja van Kempen	Liempde
25 Ben Duin	Nijmegen
26 Irma van der Zande	Heeze
26 Jenny van Genugten	Sint-Oedenrode
26 Karin Klomp - van Leuken	Someren
28 Anneke Hekker	Heeze
28 Arthur Verhappen	Eindhoven
28 Jo Lepoutre	Geffen
28 Wim Lubberding	Eefde
29 Jan Bruel	Oss
29 Sonja Arfman	Tiel
29 Ben de Coninck	Veldhoven
30 Ria van Dijk - de Bie	Waalre
30 Stefan Spruit	Utrecht
31 Peter v.d. Meijs	Eindhoven

AUGUSTUS

3 Wilhelmiën van Roon - v.d. Rijt	Best
3 Els Scheepers	Weert
4 Lucas van Dongen	Tilburg
4 Leny Hendriks	Berkel en Rodenrijs
4 Ludwig Eggermont	Veldhoven
6 Angela de Boer	Ommel
6 Ria Mitchell - Vermeulen	Best
7 Pia Heupink - Bouwens	Lieshout
7 Henk Verbeek	's-Gravenhage
7 Ben Pauw	Heeze
8 Kor Heusdens - v.d. Wielen	Eindhoven
8 Ernst-Jan van Eck	Rotterdam
8 Anny van den Broek - van Dooren	Venhorst
8 Harrie van Hoof	Beek en Donk
9 Marion Hoef - Amsterdam	Vierpolders
9 Maria van Weert	Sint-Oedenrode
10 Sjannie van Hoof - van Bussel	Helmond
10 Truus Willems-van Manen	Gastel
11 Martien Jansen	Deurne
11 I. de Bruijne	Maarheeze
11 Sjaan Verbakel - v.d.Tillaer	Erp

12 Loek Zwennes
12 Coby Kersten - Gosens
12 Frans Willems
12 Theo Bouwmans
12 Jo Meulendijks
12 Riky van Hak - van Zutphen
12 Joep Schampers
13 Jo van Lieshout
13 Joost Blom
13 Lies Markus
14 Miranda Vossen - Kursten
14 Ad Verbakel
14 Myriam v.d. Berg
15 Harm Makken
15 Robert van Aggelen
15 Tomas Veerman
15 Marij Minten
15 IJbert van Heugten
16 Irene van Leeuwen
16 Guus Hehenkamp
16 Andre Liebrechts
16 Maria Heesmans
17 Wil van der Velden
17 Francien Hink
18 Tiny Bakker - Schokker
18 Anton Leijgraaf
18 Karel Lutke Schipholt
18 Louis Oostvogels
18 Corry Nettekoven
18 Lies Brans
18 Toon van de Ven
19 Frans van Wijck
19 Ad van Rooij
19 Henny Lenten
19 Sjan van Roosmalen
20 Wim van den Biggelaar
20 Annie Verbakel
20 Kees van Vessem
21 Bert van Rooij
21 Theo Smit
21 Henry Gerrits
22 Wil Paardekooper
22 Hans van Ginkel
22 Corrie Kastelijn

's-Gravenhage
Goirle
Luyksgestel
Weert
Maastricht
Sint-Oedenrode
Helmond
Heeswijk-Dinther
's-Hertogenbosch
's-Hertogenbosch
Budel-Schoot
Erp
Nuland
Eindhoven
Deurne
Huizen
Beek en Donk
Helmond
Waalwijk
Haaren
Tilburg
Deurne
Lommel (B)
Eindhoven
Rijpwetering
Veldhoven
Helmond
Prinsenbeek
Eindhoven
Sint-Oedenrode
Sint-Oedenrode
Nuenen
Sint-Oedenrode
Weert
Sint-Oedenrode
Best
Erp
Eindhoven
Geldrop
Eindhoven
Sint Michielsgestel
Valkenswaard
Zwijndrecht
Sint-Oedenrode

22 Mirjam Koppelman	Erp
24 Christiaan Koehler	Nuenen
24 José Houtappels	Eindhoven
24 Jan Erven	Oirschot
25 Maria Spaan	Beek en Donk
25 Marleen van Otterdijk -Schroen	Nederweert
26 Jan van Herwaarden	Helmond
26 Marco van Heel	Eindhoven
27 Jeanne van Roosmalen	Brugel
27 Harrie van Meer	Nuenen
27 Henk van der Sanden	Almere
27 Tonny Beijers	Liessel
28 Lambert Lieferring	Eindhoven
28 Willy v/d Oever	Sint-Oedenrode
28 Hanny van Rijt	Helmond
28 Mia van Rooij	Nuland
29 Ria Hageman	's-Gravenhage
29 Godelieve Heeswijk-v.Dommelen	de Beeren
30 Leo Hoogeveen	Nuenen
30 Martien Verbakel	Erp
31 Truus Lutters	Deurne
31 Keetje Sars	Eindhoven
31 Sjane v.d. Vleuten - v.d. Laar	Sint Oedenrode

SEPTEMBER

1 Nelleke van Gennip-Bekx	Mierlo
3 Nelly Leijgraaf - Mols	Veldhoven
3 Peter Rijkers	Eindhoven
4 Truus van Vessem	Eindhoven
4 Mat Crijns	Heeze
4 Fons van Dooren	Best
4 Mieke van Gog	Helmond
4 Trudy Toonen - Thijsen	Langenboom
5 Iet Smits - Engelen	Son
5 Toos v.d. Hoof - v.d Ven	de Beeren
6 Tineke Coolen - v.d. Weijer	Nuenen
6 Jo van Heeswijk	Uden
7 Inge Tromp	Weert
7 José Daamen	Eindhoven
7 Els de la Parra	Aarle-Rixtel
7 Co Tops	Geldrop
7 Johan van de Hoogenhoff	Helmond
7 Jessica Hoevenaars	Boekel
8 Anneke Brouwers	Sint-Oedenrode
8 Huib Coenen	Eindhoven
9 Wim van Gemert	Eindhoven
10 Ewald Terra	Heesch
10 Mirjan Naninck	Eindhoven
10 Gerard van Deursen	Eindhoven
11 Yvonne Geerden	Veldhoven
11 Peter Ruijters	Uden
11 Wim van Cappelle	Arnhem
12 Lies Wesseling	Berlicum
12 Annie van Doorn	Someren
13 Dirk Hagens	Geldrop
14 Theo Weerman	Nuenen
15 Maria van Stratum	Best
15 Bert Vloet	Uden

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen
 Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
 040 - 2524404,
 jet.dreesen@gmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

Mevr. Mia van Rooij
 Heijcamp 51, 5392 CD Nuland

AANGEMELD ALS LID:

Dhr. Gerard van Heugten

Dalkruid 7, 5721 RR Asten

Dhr. Henk van der Sanden

Hitchcocklaan 26, 1325 TD Almere

Dhr. Henrie Claassen

Christinalaan 8, 57007 LV Helmond

Dhr. Stephan Gauer

Centrumstraat 26-A, 2870 Olsene-Zulte

Dhr. Peter Markus

Pastoor Smitsstraat 11, 5491 XL Sint Oedenrode

LIDMAATSCHAP OPGEZEGD:

Dhr. & Mevr. Tom & Lies de Wilde, Fijnaart

Dhr. Geert-Jan Doms, Eindhoven

VOORUITBLIK CLUBREIS

Van Clavier naar Hamoir over golvend heuvellandschap

De clubreis van 23 augustus voert ons over een stukje GR 576 door de stille landstreek de Condroz.

Deze uitgestrekte hoogvlakte kenmerkt zich door golvende heuvels en een aangename afwisseling van akkerland, weidevelden en bossen. Een prachtige streek, met nog heel wat oorspronkelijke plaatsjes van soms wel achthonderd jaar oud, veelal opgetrokken uit de typische Belgische hardsteen of uit de zachtere kalksteen die hier beide in ruime mate voorhanden zijn. Dat komt doordat de aardlagen in een grijs verleden zo sterk geplooid zijn, dat ze in plaats van horizontaal op elkaar, verticaal naast elkaar

kwamen te liggen. De erosie maakte het landschap tot wat het nu is.

De Condroz is het voorland van de 'echte' Ardennen. Grotere en kleinere riviertjes doorsnijden het landschap dat al in de tijd van Julius Caesar bewoond was; de volkstam der Condrosi heeft er voor altijd zijn naam aan verbonden.

De lager gelegen delen lenen zich van oudsher uitstekend voor de landbouw en men treft hier grote vierkante boerenhoeves, die soms meer lijken op een vestingwerk. Andere oude boerderijen zijn gebouwd in de nabijheid van een kasteel, ter bescherming van de oogst. Een deel van de graanvelden vindt zijn bestem-

ming nog altijd in ambachtelijk gebrouwen bieren.

Ons startpunt is Clavier, een dorpje van pakweg 700 zielen, met een laat-romaanse kerk en een kasteel. Het eindpunt is het levendige stadje Hamoir, dat zo'n 3500 inwoners telt en mooi gelegen is aan de rivier de Ourthe, die hier al behoorlijk breed is. Hoog op de andere oever ligt de Belvédère de Coïsse, die een weids uitzicht biedt over de rivier en het stadje.

Kortom: een wandeltocht die zeker de moeite waard is!

Praktische informatie over deze reis staat op pagina 5.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Clubreis. Goed nieuws! De weekend-clubreis gaat door. Er zijn voldoende deelnemers. Op zaterdag 21 september vertrekken er drie personenbusjes in plaats van één grote touringcar richting Daun in de Eifel.

Rooise Avondvierdaagse. Deze wordt steeds populairder. In vier jaar tijd gingen we van 100 naar 400 deelnemers per dag. Gezien deze cijfers is de Avondvierdaagse bezig zich goed te nestelen binnen de Rooise gemeenschap. Dat kwam ook tot uiting in de plaatselijke sponsoring, die ruimer was dan vorig jaar.

Jubileumtochten. Het kan niet op. Zo organiseerden we in oktober vorig jaar onze eigen jubileumtocht in het kader van 40 jaar OLAT; in maart de KNBLO jubileumtocht vanwege het 100-jarig bestaan van de KNBLO en nu zijn in augustus de Kempenlandtocht en de Kempische Wandeldagen aan de beurt. De eerste voor de 10e keer en de laatste voor maar liefst de 25e keer. De organisatie doet haar best, en als we als OLAT-leden massaal meelopen hebben we weer een paar geweldige tochten. Voor de liefhebbers is er ter gelegenheid van de 25e KWD weer een nieuwe speld verkrijgbaar.

Winterserie. De opgave voor het Landelijk Wandelprogramma LWP 2009 is alweer de deur uit. Naast de tochten met vaste startplaatsen zijn ook weer de variabele startplaatsen van de winterserietochten in 2009 gepland. Met de al bekende tochten in 2008 gaat onze 42e winterserie in de volgende plaatsen van start:

In oktober en november 2008 vanuit Boekel en Oisterwijk, en in januari, februari en maart 2009 vanuit respectievelijk Lage Mierde, Helmond (Brandevoort) en Sint-Michielsgestel.

LA-kalender. In aansluiting hierop nog een mededeling over het LWP. De Lange Afstandskalender wordt een onderdeel van het LWP en wordt met ingang van 2009 niet meer apart uitgegeven. De langeafstandstochten staan dan behalve naast de 'gewone' vermelding ook nog een keer in een apart katern genoemd, als service voor de lange afstandwandelaars.

-Kees van Vessem-

Rooise Avondvierdaagse:

Ach hoe mooi... natuur en trappist

Nog nagenietend van vier dagen wandelen zit ik samen met mijn vrouw en schoonzus, een heerlijke trappist binnen handbereik, op een bankje in café Van Ouds. Dan komt Betsie van Mil naar ons toe met de vraag of iemand een verslagje zou willen schrijven over de belevenissen van deze vierde OLAT avondvierdaagse. Meteen wordt door de twee mij flankerende dames gezegd dat ik dat maar moet doen – en als Betsie dat vraagt kan ik natuurlijk moeilijk weigeren.

OLAT mag trots zijn op zo'n lid als Betsie, want wat zij allemaal gedaan heeft, en nog steeds doet, verdient eerbied en bewondering. Maar zij niet alleen, een heel team van vrijwilligers heeft zich vier dagen (en waarschijnlijk nog veel meer, als ik de voorbereidingen meetel) volledig ingezet om de wandelaars een genoeglijke tocht te bezorgen. Zij zijn daar meer dan voortreffelijk in geslaagd. Hulde!

Moesten we vorig jaar door omstandigheden verstek laten gaan, dit jaar konden we gelukkig voor de derde keer meelopen. Mede omdat we besloten hadden ook weer met de Nijmeegse Vierdaagse mee te doen, leek ons viermaal 15 km een goede training. En zoals we van de OLAT winterwandelingen gewend zijn, waren de uitgezette routes weer geweldig. Hoewel we de meeste gedeelten van de vorige vierdaagsen wel kenden, blijft het een genot om te kunnen lopen op plaatsen waar meestal geen zinnig mens zou verwachten dat daar te lopen valt.

Dinsdag: 't Riethof in Boskant. Na een aanmoedigend woordje van een mevrouw (wiens naam ik helaas vergeten ben, sorry) en de nieuwe voorzitter zetten de vele wandelaars van de 5, 10 en 15 km zich in beweging.

Ontzettend leuk was het om te zien dat vele enthousiaste kinderen hun ouders, opa of oma begeleidden om de puzzeltocht tot een goed einde te brengen. Ook was het verassend dat je personen ontmoette die je soms veertig jaar of langer niet gezien had, en met wie je al genietend van de natuur oude herinneringen kon ophalen.

Via Goeiendonk, Hoogstraat enz. langs het waterwingebied. "Nou woon ik al meer dan 30 jaar in Rooi en ik wist niet dat dit mooie gebied hier lag" verzuchtte een vroegere collega uit het bestuur van de Rooise Badminton Club toen ik hem na drie uur wandelen ontmoette op het terras van 't Riethof. Ik heb hem kunnen verzekeren dat hij tijdens vier dagen wandelen nog de nodige Rooise schoonheden te verwerken zou krijgen.

Ook de tweede dag was het weer ons gunstig gezind en gingen we via Bolckpad en Stokvenweg de Vresselse bossen in.

Voor liefhebbers van bossen het summum, maar wij prefereren toch het open veld. Via het mooie Hooibeempad weer terug naar de Beckart voor ons dagelijkse trappistje.

De derde dag Olland, die de meeste deelnemers trok, was weer vanouds een geweldige route door de Beemden, via Kasteren naar de Geelders, wat op zich zelf al een natuurmonument is. Jammer dat de muggen ons soms als indringers beschouwden, want ze deden er alles aan om ons te verjagen. Gelukkig hadden we ons kunnen wapenen door gebruik te maken van de op de rustposten aangeboden anti-muggenspray, waardoor het aantal steken beperkt bleef. Aangekomen bij Den Toel werden we verrast door ontvangst met muziek van de Ollandse Dorpskapel, die de eventuele kleine vermoeidheden snel deed vergeten.

De laatste avond waren de beklimmingen van de Eerdse bergen en de vlagheide wel de moeilijkste gedeelten, maar ook de mooiste. Wat een uitzicht op die afvalberg, waar ook nog een grote roofvogel bezig was zijn avondeten bij elkaar te scharrelen.

Bij het binnenkomen werden we bij de Borchmolendijk verrast door twee liefvallige dames die ons een bloem aanboden. Wat attent. Aangekomen bij "Van Ouds" hoorden we nog net de laatste klanken van de op het Kerkplein spelende band, maakte Eric een van zijn laatste foto's en ontvingen we van Betsie de welverdiende medaille met het cijfer drie erop. Daarna nog even nagenieten (uiteraard onder het genot van een trappistje).

Bij deze willen wij de organisatoren van OLAT heel hartelijk bedanken voor de vier mooie tochten en de uitstekende verzorging; de sponsor voor de lekkere drankjes en appels en peren, en de twee dames voor het verrassende onthaal op de laatste dag.

Tot slot nog een suggestie: gezien het feit dat de deelnemers van de 15 km pas later op de avond binnenkomen, blijven die veelal verstoken van het eindgebeuren zoals muziek (houdt dan meestal net op), kinderen met hun ouders zijn al weer vertrokken, geen prijsuitreiking, enz. Zou het misschien te overwegen zijn de 15 km-lopers een uur of half uur eerder te laten vertrekken?

Nogmaals bedankt en volgend jaar zijn wij er weer.

-Cor van Aarle-

Annie's fotopuzzeltocht een doorslaand succes

Vorig jaar maakte Annie van Langen voor het eerst een fotopuzzeltocht, een groot succes. Voor Annie is het veel werk: met haar familie is zij de hele zondag bezig om alle formulieren na te kijken. Maar een heleboel kinderen vinden het prachtig. En dus de organisatie ook.

Dit jaar waren er twee fototochten en twee puzzeltochten met vragen over de omgeving, zoals: 'Wat kun je kopen op nr. 19' en 'Hoe heet de hoeve uit 1828'. Er werden 116 formulieren ingeleverd en veertien kinderen konden bij Annie een prijs afhalen (een dierenmok vol snoep).

Er zijn trouwens (groot)ouders die liever gewoon doorstappen met hun kroost. Dat kan natuurlijk ook.

Rooise Avondvierdaagse groeit als kool

Tot ruim dertig jaar geleden kende Sint-Oedenrode ook al een avondvierdaagse, georganiseerd door w.s.v. EJOS. Die stopte ermee toen er nog maar 19 deelnemers over waren.

Vier jaar geleden opperde Theo Tromp dat OLAT ook maar eens een avondvierdaagse moest organiseren. Actieve leden uit Sint-Oedenrode pikten dit op en nu helpen er al zo'n dertig vrijwilligers mee (EHBO'ers en muzikanten niet meegerekend). De meesten zijn OLAT-lid, wandelen mee met de wekelijkse Rooise dinsdagwandelingen en/of zijn familie.

De eerste jaren lag het aantal deelnemers rond de honderd per dag (het tweede jaar vooral door slecht weer), vorig jaar waren dat er al zo'n 300 en dit jaar ruim 400!

De Rooise Avondvierdaagse ook overdag de moeite waard

Vier dagen pijlen ophangen en intussen veel zien

„Hela hela hela holala”, klinkt het op de tweede avond van de Rooise avondvierdaagse, buiten bij de startplek in Nijnsel. De jonge wandelaars zijn dolenthousiast – vooral naar de (foto)puzzeltocht wordt uitgekeken.

Het is de vierde keer dat OLAT hier een avondvierdaagse organiseert, langs de mooiste plekjes. De twee ervaren routemakers, Marinus van Roosmalen en Theo van de Ven, hebben hun best gedaan. Zand-, bos- en weidedaden worden ons beloofd, dus stevige wandelschoenen zijn aangeraden.

Via een oproep in het OLAT Nieuws heb ik me opgegeven om mee te helpen met pijlen. Maandagavond is de vergadering. Bij Marinus thuis zijn 8 man/vrouw aanwezig. Het is net een kippenhok, iedereen kakelt door elkaar. Er worden stoelen bijgezet en Leny loopt met koffiekopjes en koekjes te slepen en later met andere drankjes.

Ik hoor ook wat er allemaal komt kijken bij de organisatie van de OLAT avondvierdaagse, want in Sint-Oedenrode kun je kiezen uit drie verschillende afstanden van 5, 10 of 15 km, inclusief verzorgingsposten, en bij de kortste afstand zijn zelfs (foto)puzzeltochten gemaakt. In december begint men al met vergaderen. Betsie van Mil en Marinus van Roosmalen hebben de algehele coördinatie; verder heeft ieder zijn eigen taak: route, verzorging, puzzeltocht, sponsoring, reclame, inschrijving en secretariaat. Er is zelfs een heus draaiboek.

In februari, als sommige natte paden alleen bereikbaar zijn via boomstammetjes, gaan Marinus, Leny en Theo op pad om de 15 km-routes uit te zetten. De kortere routes, meestal aftakkingen daarvan, volgen later. Hun werk wordt weer gecontroleerd door andere vrijwilligers.

Tot op het allerlaatste vinden aanpassingen plaats. Op de Hoogstraat moeten kinderen langs de drukke weg lopen. Marinus heeft al gezorgd voor een waarschuwingbord en een verkeersregelaar. Maar op de vergadering wordt een alternatieve route bedacht: een koeienpad dwars door het weiland. Vroeger was daar een weg, maar door ruilverkaveling is die afgesloten. De 5 km-pijlers gaan dit uitzoeken.

We krijgen die avond mee: mapjes met routebeschrijvingen – het gekleurde deel is wat je moet pijlen. Bij mij is bijna alles gekleurd, ik pijl de 15 km. De anderen doen de tussenstukjes, maar de meeste pijlers gaan toch de hele 5 of 10 km lopen. De pijlen zijn geplastificeerd en we mogen ze met binddraad bevestigen. Het is nog een heel gepuzzel om te zorgen dat iedereen de juiste pijlen meekrijgt. Als we het onderweg niet meer weten kunnen we de noodtelefoon bellen: het mobieltje van Marinus.

Dinsdag 3 juni gaan Bart en ik om tien uur van huis. We beginnen in Boskant bij café de Riethof. Ik lees de routebeschrijving en beheer de pijlen, waarmee ik af en toe de muggen van me af sla. Bart draagt een rugzak met

OOK DE MEESTER LOOPT MEE

In ons land kun je in 237 plaatsen de avondvierdaagse lopen, meestal in mei en juni. Veel mensen hebben als kind op deze manier kennis gemaakt met wandelen. Om de Rooise jeugd mee te krijgen, benaderde Annie van Langen tevoren de ouderraden van de scholen en deelde ze flyers uit aan de kinderen.

Sommige scholen hebben juist in deze tijd schoolreisjes of andere activiteiten. Desondanks bestond bij deze vierde editie van de OLAT avondvierdaagse zeker eenderde van de deelnemers uit kinderen. Basisschool de Springplank was dit jaar aanwezig met 30 à 40 kinderen in school-shirts – en zelfs de directeur liep mee.

proviand en hangt de pijlen op. Als we de Boskantseweg zijn overgestoken, komen we meteen al op zandwegen. De routes zijn veel onverhard, of in ieder geval autoluw. We mogen door het waterleidinggebied van Brabant Water, waar we alleen het geluid horen van vogels en de wind door de bomen. De routebeschrijving klopt niet helemaal, waardoor we een lange zandweg drie keer lopen, om de splitsingspijl op de juiste plek te hangen.

De Scheeken is een oud, kleinschalig cultuurlandschap op leem- en zandgrond met een mozaïek van loofbossen, hakhoutbosjes, weilanden, hooilanden en akkertjes. Het was vroeger een moerasgebied en we hebben er veel last van dazen en muggen. Voor één pad kregen we vooraf een waarschuwing mee; hier is het zo nat, dat we die waarschuwing maar ophangen. Dit pad hoeven de wandelaars vanavond niet te lopen.

Als we om half vier weer bij de Riethof in Boskant aankomen, zijn Marinus en Leny net het startspandoek van de Rabobank aan het ophangen. We ploffen neer op het terras en als we naar huis gaan hangt het spandoek mooi strak. Marinus gaat de aanhangwagen voor de verzorgingspost inladen en ik zie nog net Bettie en Annie terugkomen van het pijlen van de 5 km.

Thuis kan ik snel even douchen, eten en dan ga ik met Onne weer terug naar Boskant. Het is druk op de A2. Terwijl ik over de Bestseweg race, wordt de verzorgingspost al opgebouwd. De toespraak van voorzitter Joop Wesseling en het hoofd Sport & Recreatie (Saskia Maltha, ze gaat zelf ook meelopen) hebben we gemist.

In en om 't Riethof in Boskant is het tussen 18.00 en 19.00 uur een drukte van belang. Wandelaars kunnen zich inschrijven, een startstempel halen, een puzzeltocht meenemen, zich be-

sproeien met muggenolie, en er wordt nog even doorgegeven dat bij de 5 km de pijlen gevolgd moeten worden i.p.v. de routebeschrijving. Het is dus gelukt: de wandelaars mogen over het privé erf in plaats van de drukke Hoogstraat.

Tijdens het stempelen probeer ik met Betsie te praten, maar dat valt niet mee. Ze kent veel wandelaars waar ze allemaal even mee kletst, en tussendoor controleert ze ook nog of het goed gaat bij het inschrijfbureau. Ondertussen arriveert de muziek: twee accordeonisten. De EHBO-ers drinken koffie om wakker te blijven, ze hebben (gelukkig) niet veel te doen. En dan komen de eerste kinderen alweer terug van de 5 km, met modderschoenen. Fotograaf Eric van Langen staat ze op te wachten.

De pijlophalers staan op het punt hun werk te gaan doen. Ik wens ze succes, want Bart heeft de pijlen vrij hoog gehangen.

Ondertussen is Onne aan het wandelen. Bij de eerste post kiest hij snel wat drinken en lekkers en gaat meteen weer door. Bij een volgende post neemt hij (veel te) hete bouillon, die hij maar met water uit zijn flesje mengt. Kwart voor negen komt Onne met bemodderde broek weer terug. Hij heeft er precies 2 uur en een kwartier over gedaan.

Op de tweede dag hang ik klokslag twaalf uur de eerste pijl op bij zalencentrum de Beckart in Nijnsel. Vlak voor de deur wordt een kermis opgebouwd, die gaat zaterdag pas open, dus daar heeft OLAT vanavond geen concurrentie van.

Op mijn rug een rugzak met proviand en paraplu, over mijn linkerschouder

een extra tas met pijlen en het binddraad en plakband voor het grijpen. De routebeschrijving houd ik in mijn hand en af en toe kom ik handen tekort, zo in mijn eentje.

Na het bedrijventerrein gaat de route via een fietspad de Dommel over. En al snel ben ik in een prachtig natuur-

reservaat: de Dommelbeemden, met drassige weilanden, moerasjes, hooilanden en akkers. In de verte zie ik een rode gloed: een heel klaprozenveld. Zeer fotogeniek, aan de vele fotografen te zien. Verderop loop ik er bijna tegen eentje aan; hij gaat vandaag proberen een kwartel te kiekeken.

Bij de kapel houd ik lunchpauze. De route gaat verder over smalle bospaadjes langs de Hazenputten en vanaf de Jekschotseweg heb ik weer eens gezelschap van een hond, ik krijg hem niet weg. Hij steekt zelfs de drukke Lieshoutseweg met me over. Gelukkig kom ik op de Stokvensseweg de pijlers van de 10 km, Cor en Gertrude, tegen. Cor weet de hond wel weg te sturen.

Door het Vresselse bos is het voornamelijk rechtdoor, toch hang ik heel wat pijlen op om het duidelijker te maken voor de wandelaars vanavond. Op het eind loop ik flink te zoeken naar de juiste route, maar het komt goed, tot bij het Hooibeemdenpad mijn pijlen op zijn. Het is half zes en de eerste wandelaars staan bij de Beckart al in de startblokken. Als Theo komt met pijlen, neem ik mijn fiets en hang ze nog snel op.

De deelnemers aan de puzzeltocht lopen midden op het fietspad, stilstaand bij de vreemdste plekken op zoek naar de foto's. De antwoorden worden op elkaars rug op het formulier ingevuld. Het kleefkruid uit de berm zit al gauw bij vader of moeder op de kleren. Bij de verzorgingspost van sponsor EM-TÉ aan het Everse Akkerpad tref ik Marinus. Hij geeft uitleg welke omweg een scootmobiel mag maken, want die kan niet over een trapje verderop in de Dommelbeemden. Bij de volgende verzorgingspost kun je koffie, bouillon, water of limonade krijgen, ook worden gevulde koeken en appels uitgedeeld. Ik zie meisjes met stevige bergschoenen en groepjes jongens die amper de tijd nemen om pauze te houden.

Terug bij de Beckart word je buiten verwelkomd door twee accordeonspelers; later op de avond spelen ze binnen verder. Als ik de warme zaal betreed, zie ik dat de EHBO-ers er toch niet voor niets zijn. Ze helpen een mevrouw die te weinig gedronken had en niet goed wordt. Als Betsie ziet dat mensen wat moeilijk lopen, verwijst ze hen meteen door naar de EHBO, die dan meestal wel een blaartje kan prikken.

Donderdag wil Bart wel weer meehelpen. Paraplu en regenjas gaan mee, want het regent. Extra (papieren) pijlen en een zware nietmachien, die we regelmatig even neerleggen bij het pijlen ophangen en daardoor vergeten zodat we weer terug kunnen om het ding op te halen.

De startplek vandaag is café Den Toel in Olland. Het kleinschalige landschap rond Olland en langs de Dommel is

prachtig. Een smal pad waar het gras en de brandnetels tot onze navel staan, maakt onze broek, sokken en schoenen kletsnat. Ik bel even Marinus over dit 'leuke' stukje, want verderop wordt het bij de draaihekjes extra moeilijk voor de kinderwagens. Zij nemen vanavond dan ook een kortere route langs de Ollandseweg.

We pijlen vandaag met een snelheid van nog geen 3 km/uur, je moet er dus echt wel de tijd voor nemen. Na 5 km zijn we terug bij Den Toel en kunnen we even droog zitten en een uitsmijter eten. De paraplu is niet meer nodig als we verder pijlen over de Karthuizenweg, de Maaï en de Hoevendreef. Bij de Kasterensestraat gaan we het spoor over, even een plaspaauze bij een camping en water bijvullen.

Verderop is het volgens de routebeschrijving de eerste zandweg linksaf, maar daar liggen koeien. De tweede zandweg die we inlopen wordt steeds ruiger en stuit op een berg zand. De derde uiteindelijk is de Schutzstraat.

We komen in de Geelders, een kleinschalig afwisselend landschap van hakhoutwallen, loofbos met dreven, populierenopstand, heide, grasland en akkers. Een groot deel van het bos is verdroogd door de vele greppels in het terrein. Door de aanwezigheid van leemlagen is het gebied plaatselijk echter ook zeer nat. Ik word er gek van de muggen, kan paden niet vinden, we lopen een paar keer verkeerd, we zijn moe maar komen er na wat vloeken toch nog uit. En de wandelaars hebben vanavond een prachtig gepijlde route! Als we eindelijk om half zes weer terug zijn bij Den Toel staat er 19 km op de gps, dankzij al dat heen en weer geloop. Doodmoe ploffen we op het terras neer en krijgen meteen van Johan muntjes voor wat drinken. Daar waren we dan ook wel aan toe.

Er is geen tijd meer om Onne op te halen, dus die bellen we maar dat hij pizza mag bestellen en helaas vanavond niet mee kan lopen. De wandelaars komen alweer en manoeuvreren tussen de tafels en stoelen door naar de inschrijftafel. Op de Ollandseweg is het een drukte van jewelste, met fietsen, geparkeerde auto's en wandelaars. Terwijl het startspandoek nog wordt opgehangen mogen de eerste deelnemers vertrekken; het wordt anders een beetje gevaarlijk.

's Avonds maakt Bart 'OLAT-soep' en zo-

Dezelfde medaille als veertig jaar geleden

Ooit toen ik nog een lief klein meisje was deed ik in Rotterdam, waar ik toen woonde, ook mee met de avondvierdaagse. De eerste keer samen met mijn zusje, later in groepsverband met scouting. Als de route in de buurt van ons huis kwam, stond mijn moeder klaar met limonade. En als we in de buurt liepen waar mijn opa en oma woonden, dan kregen we van hen een hele rol mentos. Komkommerstukjes namen we zelf mee in een plastic zakje, want verzorging onderweg kenden we nog niet. Wij liepen 10 km, andere afstanden bestonden niet. De derde dag vonden wij het zwaarst; die route was dan ook iets langer dan de andere dagen, helemaal naar Berkel en Rodenrijs.

Dertig jaar later, toen er in 's-Hertogenbosch ook 25 km gewandeld kon worden, deed ik weer eens mee, vooral om mijn eigen omgeving te leren kennen. Veelal ging de route over verharde paden en wegen en aan het eind kreeg ik dezelfde medaille als bijna veertig jaar geleden.

doende missen we de Oollandse dorpskapel. We bekijken samen de foto's van de fotopuzzeltocht, maar herkennen niet één foto. We hebben duidelijk naar andere dingen gekeken, zoals waar hangen we de gele pijlen het duidelijkst, loop ik niet in alle plassen tegelijk..... Thuis op de bank, met krantenproppen in mijn wandelschoenen en met schone voeten in slippers. Dan belt Theo, dat de pijlenophalers niet zo blij waren, omdat we sommige plastic pijlen ook geniet hebben. De ophalers van de 15 km hadden er niet zo'n moeite mee, want die hadden een handig tangetje bij zich.

Vrijdag word ik alweer wakker met zere voeten en stijve spieren, maar ik zal nog een dag pijlen. Die haal ik bij Marinus op, het gangetje staat er vol dozen met appels en drinken voor de wandelaars. Na een glaasje cola loopt hij even met me mee, want de startplek is verplaatst naar café Van Ouds, tegenover de kerk.

Vandaag doe ik alles op de fiets. Toch ga ik maar met een gemiddelde snelheid van 3,5 km/uur vooruit. Slechts enkele stukken zijn echt lastig, door los zand, het mountainbikepaadje over de Eerdse bergen, tussen het eikenhakhout door ten westen van het dorp Eerde en het grove gritpad over de voormalige vuilnisbelt Vlagheide. Bovenop met die koeien lijkt het net of ik in de bergen ben.

Op de Wolvensteeg kom ik weer Cor en Gertrude tegen, die net bezig zijn met het pijlen van het tussenstukje van de 10 km. Ze lopen een eindje met me mee en helpen een handje, vooral bij dikke bomen. In het dorp kom ik Cor weer tegen. Hij neemt mijn overgebleven pijlen mee. Thuis kan ik weer bijkomen, eindelijk weer normaal mee-eten en 's avonds even in de tuin kijken hoe alles gegroeid is.

Op deze laatste avond worden de terugkerende wandelaars verwelkomd bij de muziektent door de Neultuuters uit Sint-Oedenrode. Ze krijgen behalve hun welverdiende medaille ook een bloemetje uitgereikt door Liny en Ardie. De EM-TÉ heeft ook nog gezorgd voor prijzen (levensmiddelenpakket); uit alle startkaarten worden er drie geloot.

Ik ben een ervaring rijker. Al weet ik niet of ik ooit nog ga pijlen, want ik vond het zeer vermoeiend. Wel heb ik genoten van de gevarieerde tochten en ik heb zeker gezien hoe mooi en groen het rond Sint-Oedenrode is. Voor de vrijwilligers volgt nog een evaluatie. Er zijn nauwelijks problemen geweest en gelukkig hadden we prachtig weer!!

-Joop Reichenfeld-

Kaylee, Lisanne en Danique:

Het wandelvirus van opa en oma

„Ja, ze zijn echt door ons besmet”, zegt Nelly van Roosmalen over haar kleindochters Kaylee (12), Lisanne (11) en Danique (8) die hebben meegelopen in de Rooise Avondvierdaagse, met opa Wim. We treffen de familie vrijdagavond kort na binnenkomst in café Van Ouds, waar ze tot hun grote verrassing winnaar bleken te zijn van het grootste prijzenpakket dat de lokale sponsor Em-Té beschikbaar had gesteld: een koelbox vol lekkere en leuke dingen.

Wim en Nelly van Roosmalen zijn zelf dol op wandelen en willen dat graag doorgeven aan hun kleinkinderen, die net als zij in Sint-Oedenrode wonen. „We zijn sinds vier jaar lid van OLAT, sinds Wim in de vut zit”, vertelt Nelly. „We lopen samen in de weekends veel winterseries, liefst tochten van 20 km, en tegenwoordig gaat Kaylee ook al mee. Elke zondag kijken we in het landelijk wandelprogramma. Als ‘t even kan lopen we mee op tochten van OLAT, of we kiezen een tocht uit die we nog niet eerder hebben gelopen. Tegenwoordig kijken we wel of het niet te ver weg is, nu de benzine zo duur wordt. Verder gaan wij elk jaar op wandelvakantie in Oostenrijk. We hebben de kleinkinderen beloofd dat ze mee mogen zodra ze 12 jaar zijn. Dus Kaylee gaat deze zomer voor het eerst met ons wandelen in Oostenrijk.”

De eerste keer dat ze met z'n allen aan de Rooise Avondvierdaagse meededen was de afstand 5 km; nu is dat met gemak het dubbele. „De oudste loopt ons er zó uit, en de jongste kan zelfs al tochten van 15 km aan. Dat gaat prima, je moet ‘t tempo gewoon aanpassen. We zorgen er ook voor dat ze elk jaar nieuwe wandelschoenen en sokken krijgen.”

Sinds Nelly in 2007 eveneens met vut ging, vangt ze tussen de middag regelmatig de kleindochters op zodat die niet op school hoeven over te blijven. Wel zo gezellig. Dat ze daardoor de Rooise dinsdagwandelingen mist, vindt Nelly niet zo erg. „Zij gaan toch te hard. De omgeving is hier zo mooi, vooral rond Nijnsel, maar als je even stil staat om ervan te genieten of een foto te maken, lig je meteen achter.” Nee, dan loopt ze liever het Airbornepad, samen met Wim en met Leo en Rina van der Heijden uit Veghel, die het pad goed kennen en het stuk tussen Rooi en Veghel onderhouden.

„We doen dagetappes van 20 km, dat is mooi genoeg, meer hoeft van ons niet”, zegt Nelly. „Wij gaan ook niet de Vierdaagse lopen, dat kan ons niet bekoren.”

Net als vorig jaar maakte de organisatie van de Avondvierdaagse dankbaar gebruik van haar muzikale talent. Samen met Leo zorgde ze dat de wandelaars in Boskant werden uitgeluid met vrolijke duetten op accordeon. „Mijn jeugdroom”, zegt Nelly, die pas twee jaar les heeft op dit instrument. „Ik ben begonnen op de mandoline en naderhand overgestapt op orgel. Totdat ik iemand tegenkwam die z'n accordeon wilde verkopen.” De optredens met Leo zijn begonnen als een geintje. „We oefenen veel samen. We spelen walsen, tango's, van alles eigenlijk. En onlangs hebben we zelfs in de Betuwe gespeeld op een reünie.”

De avond dat Nelly accordeon speelde, trok Wim er in z'n eentje op uit met de kinderen. Hij vindt het wandelen met zijn kleindochters leuk: „Onderweg vragen ze van alles, bijvoorbeeld wat voor soort bomen er staan.” De meisjes hebben alle drie een wandelboekje en Wim houdt van de hele familie de kilometers bij.

-MK-

DRIEKOPPIGE COMMISSIE VOOR OLAT WINTERSERIES

Vorige maand kondigden wij al de komst aan van een commissie voor de organisatie van onze winterserietochten. De kern ervan is nu rond en bestaat uit **Ad Verbakel, Jos van den Berselaar en Piet van Buul**. Zij zullen de commissie verder uitbouwen.

Maar nu al kunnen wij melden dat er voor 2009 een mooie reeks wandelingen is voorzien, door de westelijke Kempen, de Peel, de Meierij en tenslotte naar de oostelijke Kempen.

Voor het eerst zal bovendien een speciale winterserie-advertentie in het LWP-boekje landelijk aandacht vragen van wandelaars.

VIERDAGSE & GEZONDHEID

Als dit blad uitkomt, staat de Vierdaagse van Nijmegen op uitbarsten. Dit jaar krijgen alle 44.000 deelnemers het verzoek om een vragenlijst in te vullen over hun leefstijl en gezondheid. De Radboud Universiteit wil zo meer inzicht verkrijgen in het effect van inspanning op het menselijk lichaam. Vooral de vraag hoe het kan, dat de 8 procent deelnemers die nooit sporten toch in staat zijn de Vierdaagse te volbrengen, interesseert de wetenschappers bijzonder.

WANDELMEDAILLE VOOR DE HOND

Onze fotoredacteur **Noud Wijn** heeft met zijn hondje **Rakker** alle avonden deelgenomen aan de Rooise Avondvierdaagse. Het was voor Rakker (10) zijn twaalfde wandelvierdaagse en daarom kreeg de sportieve viervoeter na afloop een mooie genummerde medaille voor op zijn halsband.

De fotoseries van Noud zijn zoals altijd te vinden op Picasa:<http://picasaweb.google.com/tongelre4>

100 Mijl 'cross country' wandelen binnen 48 uur

De Yoredale 100: het is ons gelukt!

Het is ons gelukt: 100 mijl in 33½ uur!

Mensen die ons kennen, zullen denken: maar dat is toch niet bijzonder, want jullie zijn centurion en kunnen dus 100 mijl binnen 24 uur lopen. Dat klopt, maar

Op zaterdag 24 mei gingen Huub en ik van start voor de Yoredale100. In dat weekend in mei wordt in Engeland ieder jaar een 'cross country' wandeltocht van 100 mijl georganiseerd. Deze tocht wordt in verschillende streken van Engeland gehouden en de route is dan ook ieder jaar anders, maar in ieder geval zwaar, heuvelachtig en niet gepijld. De afstand moet binnen 48 uur gelopen worden.

We hadden er al eerder over gehoord, maar nooit overwogen mee te doen, totdat we dit jaar een foldertje kregen van Jill Green, een Engelse die regelmatig lange tochten in Nederland loopt.

We vonden het een hele uitdaging en de weken ervoor bereidden we ons voor door de route van De LAT in Berg en Dal nog een paar keer te lopen. Daarbij namen we het nodige mee in onze rugzakken, want in Engeland zouden we o.a. reservekleden, wat eten en drinken, een survival bag, verlichting, routebeschrijving, kaart en kompas mee moeten nemen. De voorbereiding omvatte ook het vertalen van ruim 20 pagina's routebeschrijving en het tekenen en opslaan van de route op de computer, zodat die in de GPS gezet kon worden.

Eindelijk is het dan zover en staan we aan de start. Er gaan 530 lopers (wandelaars en hardlopers) met ons van start. We hopen zondagavond voor het donker hier weer terug te zijn. We vertrekken in het gezelschap van Willy Heij, de enige andere Nederlander die ook meeloopt en die deze tocht al heel vaak gelopen heeft.

De eerste sectie van de route (er zullen er nog achttien volgen) is erg gemakkelijk. We lopen langs het Leeds and Liverpool Canal, een kanaal van ongeveer 200 km, dat in 1816 gereed kwam nadat er 40 jaar aan gewerkt was. We merken dat aan het einde van iedere sectie (bij een checkpoint) onze kaart geknipt wordt en er eten en drinken is.

We gaan verder op Sectie 2 die de route van de Pennine Way volgt, een langeafstandspad dat wij al eens gelopen hebben. Op deze sectie krijgen we al te maken met de talloze stiles in

deze tocht. Stiles zijn trapjes, poortjes of hekjes die het mogelijk maken om de honderden muurtjes te passeren, die in deze streek de grens vormen van landerijen en weidegebieden. Nu is een stile passeren sowieso een gedoe, maar als er ook nog eens 40 koeien voor staan (en dat gebeurde in deze sectie), dan wordt het een extra lastige hindernis.

Al in die eerste secties blijkt Willy Heij een collegiale wandelmaat. Hij helpt me, net als Huub, over lastige stiles en die 40 koeien maken ruim baan, als hij ze in het Nederlands toespreekt. Op Checkpoint 2 wordt duidelijk wat de verzorging bij deze tocht inhoudt. Zodra je binnenkomt, schieten vrijwilligers toe en vragen wat je wilt eten en drinken. Heel attent, maar er is van alles te krijgen en op ieder checkpoint zijn er weer andere etenswaren. Het is dan ook zaak snel te overzien wat er geboden wordt, maar altijd is er wel iets dat we echt lekker vinden.

Inmiddels hebben we de Pennine Way verlaten en wordt het terrein steeds ruiger en heuvelachtiger. In Sectie 3, 4 en 5 worden de paden echt rotsachtig en we stijgen en dalen regelmatig. Het weer is eigenlijk heel mooi, want de zon schijnt volop. Maar er staat ook een straffe stormachtige wind die we steeds min of meer van voren hebben en dat betekent dus een extra inspanning. Ik kan de route goed op de GPS volgen, maar eigenlijk lopen we vooral achter andere deelnemers aan, die je steeds blijft zien. Als we op Checkpoint 5 in Ingleton aangekomen zijn, rusten we even wat langer, want de volgende sectie zal een behoorlijk inspanning vragen.

Sectie 6 begint met een stuk verharde weg, maar als we die verlaten, komen we op het pad dat leidt naar Checkpoint 6, de top van Ingleborough, op 53 km en 723 m hoog. In deze sectie van 5,6 km stijgen we 600 m en dat betekent dat we tot nu toe in totaal 1600 m hebben moeten stijgen. Ook nu hebben we de wind pal van voren en deze sectie valt mij echt niet mee. Ik krijg ondanks de inspanning ijskoude handen, maar gelukkig heeft Huub zijn handschoenen onder handbereik. De laatste meters klauter ik op handen en voeten naar boven. Dit checkpoint is alleen maar een controlepunt (clipping point), want ook de organisatie moet hier naar toe lopen.

Er liggen roodwitte linten en lampen op de grond om lopers

die hier in het donker langs komen de weg te wijzen. De organisatie hoopt echter dat iedereen voor het donker dit punt gepasseerd zal zijn.

Sectie 7 bestaat nu uit de afdaling van Ingleborough en dat is m.n. in het begin niet eenvoudig, omdat het erg steil is (en ik een steile afdaling doodeng vind).

We arriveren gelukkig probleemloos op Checkpoint 7 in Horton in Ribblesdale.

Daar treffen we in een overvol zaaltje Willy weer, die veel beter kan klimmen en dalen dan ik. We proberen in de drukte andere, warmere kleren aan te trekken en wat te eten. Uiteindelijk kunnen we tot onze opluchting daar weg en beginnen met Willy aan Sectie 8.

We volgen nu weer een tijdje de Pennine Way en het wordt nu langzamerhand donker. Deze uren vind ik altijd prachtig, zeker hier in deze verlaten streek.

We komen na een poosje bij een Self-clip point d.w.z. dat er bij een stile een kniptang hangt en je zelf je kaart moet knippen. Wij begrijpen niet goed, waarvoor dat eigenlijk nodig is, maar ja die Engelsen zijn af en toe rare jongens. We arriveren tenslotte in een stormachtige wind bij Checkpoint 8 op een T-splitsing die Kidhow Gate heet. Het checkpoint is dan ook alleen maar een tent. Gelukkig hebben ze wat warme zaken, maar het aanbod is beperkt en simpel. Ik trek nog een extra trui aan, want door de wind is het erg koud. Ook doen we onze koplampjes op, omdat het inmiddels helemaal donker is geworden en in streken als deze betekent dat 'stikdonker'.

We vertrekken weer samen met Willy om aan de sectie te beginnen die ons bij de Breakfast Stop zal brengen, waar onze bagage is. Onze koplampjes geven prima licht en dat hebben we hard nodig, want het pad is steenachtig en smal. We hebben de wind nu achter en we lopen nu een beetje voor de groep uit. Dat wordt wel afgestraft, want we missen een afslag, maar gelukkig waarschuwt Willy ons bijtijds en zijn we weer snel op het goede pad. Tenslotte dalen we af naar Hawes. Een nare afdaling, omdat het pad nauwelijks te zien is en we over heel wat stiles moeten.

En dan ervaren we het risico van stiles. Bij één van de laatste stiles voor Hawes schiet Huub van de onderste steen die erg smal is. Hij maakt een behoorlijke smak en zijn enkel slaat

dubbel. Gelukkig kan hij er op staan en mee lopen. We gaan in een heel rustig tempo naar de Breakfast Stop. Daar kijken we wel verder.

Op Checkpoint 9, de Breakfast Stop op 84,6 km, komen we eerst bij onze bagage en een kleedruimte. We besluiten eerst de voet van Huub te bekijken en ons een beetje om te kleeden. Die voet ziet er niet erg beschadigd uit en dus willen we maar gewoon verder lopen. We gaan naar de ruimte voor het eten en ontdekken dat Willy daar niet meer is. Tja, die valpartij en het omkleden heeft wel wat tijd gekost. We eten wat en vertrekken dan maar.

We lopen achter een Engelsman aan, maar mijn GPS laat zien, dat hij niet de goede weg kiest en we besluiten om te draaien. Met een paar andere Engelsen vinden we met wat moeite het goede pad en we zijn blij dat Jill en haar wandelmaatje ons inmiddels ingehaald hebben. Weliswaar kan ik op de GPS wel zien of we goed zitten, maar in het donker zie ik niet waar de paden precies zijn en dat maakt e.e.a. wel lastiger. We lopen nu met een groepje verder. Huub lukt het heel behoorlijk met zijn gekneusde enkel, maar ik val ook nog twee keer snel achter elkaar.

Gelukkig wordt het nu een beetje licht en kunnen we zien wat we aan het doen zijn. Ook sectie 11 gaat nog over paden met grote stenen, maar in het licht is dat toch gemakkelijker. Voor Huub valt het niet altijd mee met zijn geblesseerde

enkel, maar met wat beleid lukt het. Vanaf Checkpoint 12 in Buckden op 110 km blijkt de route echter heel anders te worden. We volgen nu 40 km van de Dales Way en wel tot aan Checkpoint 17. De Dales Way loopt voor een groot deel langs de rivier de Wharfe. We klimmen en dalen nu veel minder en de paden zijn beter begaanbaar. Wharfedale wordt wel het mooiste stuk van de Yorkshire Dales genoemd en het is inderdaad heel lieflijk. We komen langs mooie (hang)bruggen, stroomversnellingen en de ruïne van Bolton Priory, één van de vele kloosters en abdijen die dank zij Hendrik VIII in de 16e eeuw ontmanteld zijn. We wandelen dus met veel plezier en weinig moeite de secties 13 t/m 17.

Na Checkpoint 17 in Addingham resten ons nog twee secties, eigenlijk één lang recht pad naar Skipton. Ook die gaan boven verwachting goed. We zijn snel bij Checkpoint 18 en dan is het nog maar 4 km naar het eindpunt.

We realiseren ons pas later dat Checkpoint 18 door dezelfde groep mensen wordt verzorgd als Checkpoint 6, de top van Ingleborough. Die 'bergpost' was open van zaterdagmiddag 16 uur tot zondagmorgen 2 uur. Vervolgens hebben deze mensen de laatste controlepost bemand van zondagmorgen 8 uur tot maandagmorgen 7 uur!!

Na 33½ uur komen we binnen, ruimschoots voor het donker wordt. Achteraf een keurige eindtijd, want we zijn nummer 121 en 122. Aan het eindpunt treffen we Willy weer, die een uur eerder binnen is gekomen en zich toch wel afvroeg hoe het met ons gegaan was. Jill en haar maatje, die last van zijn

knie gekregen had, zijn wat later gearriveerd, maar ook zij hebben het gehaald.

De blessure van Huub bleek mee te vallen. Weliswaar was zijn enkel dik en rood en blauw, maar ook de volgende dag kon hij er redelijk mee lopen.

Uiteindelijk zijn we best tevreden over onszelf., want we hebben ons doel bereikt. Maar het was wel heel iets anders dan de rondjes in een park bij een centurion race!

-Connie & Huub Raijmakers-

Parkoers als van de Amstel Gold Race

Met Pa & Ma naar 'De Nacht van Gulpen'

Je moet er iets voor over hebben om in vorm te komen voor de Tour du Mont Blanc en het is natuurlijk zo 29 augustus. Dus heb ik mijn ouders uitgenodigd om mee te gaan naar 'De Nacht van Gulpen', een wandeltocht van 70 km door het Limburgse heuvelland. Weer eens net als vroeger, toen we bijna elk weekend met z'n drieën gingen wandelen.

Onderweg naar Gulpen klaarde de lucht mooi op en zagen we een mooie zonsopgang. Misschien hadden we geluk, want de weersverwachting was erg slecht. Bij de start bleek het evenement veel grootser dan we dachten, enorm veel publiek en dat zou de hele weg/nacht zo blijven. In elk dorp waren veel mensen op straat en straten versierd. Er klonk veel muziek, vuurspuwers in de donkere velden, kortom: een hele belevenis.

Ook de verzorging was SUPER. Op de rusten voldoende eten en drinken; de veiligheid werd door de vele verkeersregelaars gewaarborgd. In een woord fantastisch!

Het parkoers was zoals de Amstel Gold Race, met veel heuvels. Uit die race: Kruisberg, Eyserbosweg, Fromberg, Keu-

tenberg, Gulpenerberg, ect, ect. Dat maakte deze tocht zwaarder was dan elke Kenedymars ooit gelopen door de familie van Dijk – en dat wil wat zeggen.

Ik heb de tocht goed doorstaan, op de vele blaren na. Oftewel experiment mislukt. Ik probeerde hier namelijk specifieke trailrun-schoenen uit waarop ik ook in Frankrijk wilde gaan lopen, maar ik ga

toch maar op mijn vertrouwde running-schoenen....

Samengevat: een schitterend evenement, beleefd met Pa ('een mooie vaderdag' volgens zijn eigen woorden) en ons Ma. Heel mooi weer gehad, zwaar parkoers gelopen en nu op de blaren zitten....

-Marc van Dijk-

OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP - LPS

De tussenstand per 23 juni 2008

1	Marcelino Sobczak	7860 (11)	30	Paul Koks	2125 (6)	49	Marco v Heel	1030 (1)
2	Gerrit Arfman	6840 (16)	31 5	Nicole Nacken	1960 (5)	50 12	Carry Ombelet	1020 (3)
3	1 Hanny Klumpkens	6800 (15)	32	Hans de Vries	1925 (5)	51	Henri Floor	970 (3)
4	Boetje Huliselan	5885 (10)	33 6	Connie Raijmakers	1905 (3)	52 13	Mariette v Ampting	940 (2)
5	Jan Dinnissen	5790 (13)		Huub Raijmakers	1905 (3)	53	Wim van Gemert	940 (2)
6	Hans Pranger	5655 (13)	35	Bert Bosmans	1850 (2)	54	Frank Geubbels	930 (2)
7	Martien van Achterberg	5280 (11)	36	Evert v Ampting	1835 (4)	55	Cor vd Heijden	930 (2)
8	Ton de Jong	5025 (10)	37	Cees Gutteling	1720 (5)	56	Piet van Buul	910 (2)
9	Rik Weverbergh	4715 (7)	38	Frits Mennen	1705 (3)	57	Bart Lutke Schipholt	745 (1)
10	Mart Douven	4530 (12)	39	Pieter Boots	1640 (4)	58	Frank Marchand	740 (2)
11	Ernst Westerhoff	4455 (9)	40 7	Riet Emans	1605 (3)	59	Jan van Boerdonk	720 (2)
12	Wim van Cappelle	4435 (9)	41 8	Coby Visser	1440 (4)	60	Rini Welten	720 (2)
13	2 Rinda Scheltens	4395 (9)	42	Co Tops	1290 (3)	61	Richard Klein Bennink	720 (2)
14	Gerrit van Haandel	4165 (8)	43	Claude Herman	1130 (2)	62	Joost Blom	710 (2)
15	Dennis vn Reeden	4010 (9)	44	Ben Duin	1100 (2)	63 14	Anja van Kempen	710 (2)
16	3 Mieke Raaijmakers	3600 (8)	45	Peter Rijkers	1080 (3)	64	Dirk Belder	710 (2)
17	Henk Vink	3600 (9)	46 9	Mariet Douven	1080 (3)		15 Monique Barten	710 (2)
18	4 Sonja Arfman	3150 (8)	47 10	Dagmar Vos	1070 (3)		Cor Verschuiften	710 (2)
19	Klaas Bakker	2870 (6)	48 11	Henny vd Haring	1060 (3)	67	Anne Radder	680 (1)
20	Hugo Prinsen	2845 (5)				68 16	Doortje vd Akker	680 (2)
21	Dirk Donders	2800 (8)				69	Kees Lambregts	580 (1)
22	Wim Freriks	2665 (5)					17 Jeannette v Boerdonk	580 (1)
23	Servee Derks [foto]	2555 (4)					Ad Verbakel	580 (1)
24	Rob Keetlaer	2520 (7)				72	Theo Beelen	565 (1)
25	Rolf Craanen	2500 (6)				73 18	Ria Bens	559 (2)
26	Jelte van der Zee	2360 (6)				74	Henk Plasman	550 (1)
27	Nico van Hassel	2325 (6)				75	Theo Tromp	450 (1)
28	Erik Dikken	2275 (5)				76	Michel van Krimpen	400 (1)
29	Theo Klanke	2240 (5)				77	Rien van Ginkel	360 (1)
							Hans van Ginkel	360 (1)
							Ronald Iliohan	360 (1)
						80	Pé Everaerts	360 (1)
							Kees Mol	360 (1)
							Hans van Grol	360 (1)
							Adri vd Graaff	360 (1)
						19	Caroline Dinnissen-Vernie	360 (1)
							Peter vd Ven	360 (1)
							Ted Liebrechts	360 (1)
							Louis Vernie	360 (1)
							Wim vd Wittenboer	360 (1)
						89	Paul Canters	350 (1)
						20	Lida de Boer	350 (1)
							Ton van Dijk	350 (1)
							Hein Dirks	350 (1)
						20	Jeanne v Roosmalen	350 (1)
							Rob Stuivenberg	350 (1)
						20	Iris van Limburg	350 (1)
							Wil Timmermans	350 (1)
							Louis Claassen	350 (1)
							Tonny van Duijn	350 (1)
						99	Rinus Ars	335 (1)
						100	Onne vd Kraan	300 (1)
						101	John van Berkel	200 (1)
							23 Elly van Berkel	200 (1)
						103	Mathias Coenen	175 (1)
						104	Huib Coenen	100 (1)
							Fuergil Steffens	100 (1)
						24	Henrietta Coenen	100 (1)
						107	Antoon Asveld	50 (1)

Programma clubkampioenschap 2008

datum	startplaats	org.	soort	afstanden	beloning	bonus/info
05 juli	Diemen	LAT	L.A.	60 km	250	
05 juli	Someren	JOEK	L.A.	80 km	360	schema binnen 13 uur
01 aug	Geldrop	OLAT	L.A.	80-110 km	360-460	250
16 aug	Melderslo	MKM	L.A.	80 km	360	
22 aug	Goeree	Omloop	L.A.	110 km	460	
23 aug	Leerdam	J. Ambon	L.A.	60 km	250	
29 aug	Driesum/ Wouterswoude	KM	L.A.	80 KM	360	schema binnen 13 uur
06-sep	Amsterdam	HvB	L.A.	125 km	510	NB: de laatste!
07-sep	Nieuwegein	HvB	L.A.	67 km	325	NB: de laatste!
12-sep	Zeewolde	ZtotZ	L.A.	110 km	430	schema binnen 19 uur
13-sep	Waalwijk	Langstraat	L.A.	80 km	360	schema binnen 13 uur
19-sep	Amerongen	Waaier	L.A.	80 km	360	NB: eigen verzorging
19-sep	Haaksbergen	DIO	L.A.	80 km	360	
20-sep	Bergeijk	KMB	L.A.	80 km	360	
20-sep	Nijmegen	RWV	L.A.	160 km	630	
26-sep	Leerdam	Glasstad	L.A.	80 km	360	

Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht per e-mail of telefonisch bij: Ad van Asten: a.asten1@chello.nl of 0499-473767.

LANGE AFSTAND, PRESTATIE- EN SNELWANDELEN

GOUD VOOR KLAAS EN BOETJE OP NK MASTERS IN DRUNEN

Op 14 juni organiseerde DAK in Drunen het Nederlands Kampioenschap Atletiek voor Masters (atleten boven de 35 jaar). Op het onderdeel snelwandelen waren dit jaar 36 deelnemers. Dit is meer dan de afgelopen jaren.

Eerst startten de dames en de heren boven de 60 jaar, waaronder Klaas Bakker van onze vereniging. De weersomstandigheden waren prachtig: het was droog en de temperatuur was goed. Klaas Bakker prolongeerde zijn Nederlandse titel in de leeftijdsklasse van 70 t/m 74 jaar. Hij liep de 5 km in een goed half uur. En geen leeftijdsgenoot die hieraan kon tippen.

Drie kwartier later waren de mannen onder de 60 jaar aan de beurt. Nu waren de weersomstandigheden bar en boos: het regende dat het goot en er kwamen grote plassen water op de baan te staan. Onze Boetje Huliselan trok zich hier niet veel van aan. Hij bond de strijd aan met Hans Drijvers van AV Atilla. Vanaf de meet nam Boetje het initiatief. Hij startte snel en bouwde de eerste 2 ronden een voorsprong op van zo'n 50 meter, die hij

gedurende de rest van de wedstrijd kon vasthouden. Resultaat: Nederlands Kampioen in de leeftijdsklasse van 50 t/m 54 jaar in een nieuw, dik persoonlijk record. HEREN, PROFICIAT!

NK Snelwandelen Masters 5000m in Drunen op 14 juni 2008

	naam	vereniging	geb.	tijd	km/u
M40					
1	Victor Mennen	Unitas	1963	24:28,11	12,3
2	Marcelino Sobczak *)	Unitas	1968	25:10,12	11,9
3	Pedro Huntjens	Unitas	1967	26:44,28	11,2
4	John Redeker	DAK	1964	29:15,51	10,3

Pepijnloop: 5 km snelwandelen mannen op 6 juni 2008 in Echt

	naam	vereniging	tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	22:13,77	13,5
2	Victor Mennen	Unitas	25:22,08	11,8
3	Marcelino Sobczak	Unitas*)	25:54,35	11,6
4	Hans van der Knaap	RWV	28:17,76	10,6
5	Boetje Huliselan	OLAT	28:59,91	10,3

Drieluik snelwandelen, 5000 m, op 24 mei 2008 in Barendrecht

	naam	geb.jr	vereniging	tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	1984	RWV	24:48,3	12,1
2	Richard Leijenaar	1959	RWV	25:05,5	12,0
3	Robert van Bremen	1982	RWV	27:35,4	10,9
4	Marcel Bunschoten	1978	De LAT	27:38,2	10,9
5	Boetje Huliselan	1955	OLAT	28:12,3	10,6

Thor Avondwedstrijd op 5 juni 2008 in Roosendaal

3000 m snelwandelen, mannen Masters

	naam	geb.	vereniging	tijd	km/u
1	Hans van der Knaap	1959	RWV	15:54,88	11,3
2	Boetje Huliselan	1955	OLAT	16:19,26	11,0
3	van Meenen (B)	1959	AVMO Tielt	16:30,15	10,9
4	John Redeker	1964	DAK	17:31,88	10,3
5	Pierre Gabriëls (B)	1944	AC Bree	17:44,06	10,1
8	Klaas Bakker	1937	OLAT	18:53,13	9,5

M50

1	Boetje Huliselan	OLAT	1955	27:20,81	11,0
2	Hans Drijvers	Attila	1955	27:38,95	10,9
3	Paul Maas	RWV	1956	34:36,42	8,7
4	Wim van Bremen	RWV	1955	34:40,94	8,6

M70

1	Klaas Bakker	OLAT	1937	30:38,77	9,8
2	Tjabel Ras	RWV	1935	32:02,55	9,4
3	Bauke te Nijenhuis	RWV	1935	33:57,07	8,8
4	Bernard Krabbendam	De LAT	1934	36:05,16	8,3

*) Ook lid van OLAT

50^e SNELWANDELWEDSTRIJD VAN AVANTRI IN SCHOONHOVEN

Op 18 mei werd in Schoonhoven door Avantri de 50^e snelwandeldwedstrijd georganiseerd. Op de 10 km deden hier drie OLAT-leden aan mee. Van hen was, met een tijd van binnen de 56 minuten, Marcelino Sobczak het snelste.

Dennis van Reeden deed goede zaken door hier minder dan 61 minuten over te doen, alweer een persoonlijk record. Het lijkt mij niet de vraag óf Dennis de uurgrens op deze afstand gaat slechten, maar wanneer. Carry Ombelet nam er wat meer tijd voor. Een tempo van 7 km/uur was goed genoeg.

Agenda snelwandeldwedstrijden en prestatietochten

datum	plaats	vereniging	informatie
16/17 aug	Milton Keynes (UK)		Centurion race 100 Engelse Mijl op baan. Inschrijving vóór 14 juli via inschrijfformulier op de internetsite van OLAT of via Hans de Vries.
31 aug	Woerden	Clytoneus	NK 20, mannen 20 km op baan. Sportpark Cromwijck, Waardsedijk 29. Inschrijven vóór 1 augustus. Info: Tom van Veldhuizen, Theeroosweide 45, 3448 ZN Woerden, 0348-419434, wedstrijdadm@clytoneus.nl
14 sept	Rotterdam	RWV	Recordwedstrijden snelwandelen op baan. Heren 30 km; vrouwen + junioren A/B 5 km; junioren C/D 3 km. Inschrijven en info: Hans v/d Knaap, Schieweg 232c, 3038 BP Rotterdam. snelwandelen@rotterdamsewandelsportvereniging.nl. Na-inschrijving niet mogelijk.

LANGE AFSTAND, PRESTATIE- EN SNELWANDELEN

MOOIE RESULTATEN OP RWV WANDELWEEKEND IN SCHIEDAM

Ieder jaar organiseren RWW en OLAT om de beurt het wandelweekend. Op dit evenement kunnen prestatietochten en wedstrijden gelopen worden van 50 km tot 100 Engelse Mijl (160,934 km) en 24 uur. Dit jaar was de beurt aan RWW. De opkomst was goed en OLAT was in Schiedam met acht leden vertegenwoordigd.

Op het hoofdnummer – de 24 uur – stonden 53 deelnemers aan de start. Wie binnen deze tijd ook 100 EM wandelt wordt tevens daarvoor geklasseerd. Ons lid Marcelino Sobczak (uitkomend voor Unitas) nam bij de start direct de leiding, maar was vanwege een blessure genoodzaakt om na 63 km de pijp aan Maarten te geven. Hierna nam Sandra Brown (Engeland) het stokje over. Zij won de 100 mijls-wedstrijd in ruim 20 uur. Ton van Anandel (RWW) werd een uurtje later tweede. Kort daarna kwamen Huib van Broekhoven (RWW) en Marcel Dekker (De LAT) over de finish. Ton en Marcel wandelden nog verder door voor een betere klassering op de 24 uur. Deze strijd werd door Ton gewonnen met een afstand van meer dan 181 km.

Naast Marcelino deden er nog zeven andere OLAT-leden mee. Ernst Westerhoff vertrok van hen het snelste. Maar na 90 km en 120 km had Ernst een langere pauze nodig. Maar hij zette door en wist nog net binnen de 24 uur de 100 EM te voltooien.

Wim van Capelle (dit jaar begonnen met prestatiewandelen) en Hans Pranger hadden ook hun zinnen erop gezet om de 100 EM te wandelen binnen de 24 uur. Na 11:20 was Wim (links) op de helft. En de 100 km-lijn werd net na ruim 14 uur gepasseerd. Mooie tijd. Dan moet de rest in ruim 6 km/uur worden gewandeld. Wim hield een goed tempo vast en passeerde de 100 mijls-lijn ruim binnen de 23½ uur.

Daarna wandelde Wim ook nog 4 km verder voor een betere 24-uurs klassering.

Hans Pranger (rechts) maakte het wat spannender. Hij passeerde de 100 km-lijn een half uur later dan Wim. Dat is krap. Hans had daardoor erg weinig speling. Hij moest goed doorstappen en kon zich geen enkele pauze meer veroorloven. Die nam hij dan ook niet en hij stapte stug door. Dit werd beloond. Uiteindelijk passeerde hij de finish met een kwartier speling. Daarna wandelde Hans ook nog een kilometer voor een betere klassering op de 24 uur.

Wim en Hans zijn met dit resultaat Continatal Centurion geworden. Ernst was dat al. PROFICIAT.

Hanny Klumpkens, Gerrit Arfman, Cees Gutteling en Gerrit van Haandel waren de andere OLAT-leden die zich klasseerden voor de 24 uur. (Zie uitslagen, volgende pagina).

De 100 kilometer telde slechts 3 deelnemers. Van hen was Frank van der Gulik (De LAT) het snelste. Door deze afstand binnen 11½ uur af te leggen mocht hij zich behalve winnaar ook Hon-

81 Mieke Raaijmakers
44 Ernst Westerhoff
46 Gerrit van Haandel

derdman (nummer 70) noemen. Hiervoor ontvang je een klein, felbegeerd speldje van de KNAU. Tachtig minuten later eindigde Boetje Hulselan op een tweede plaats binnen 12¾ uur – dat is bijna 8 km/uur gemiddeld. En de derde plaats was weggelegd voor Ad Leermakers van DAK.

Kennedyvrienden

De 50 EM (80,467 km) telde 33 deelnemers. Van hen was Victor Mennen van Unitas het snelste. Binnen 9½ uur zat voor hem de wedstrijd er al weer op. En met dit resultaat werd Victor Kennedyvriend nummer 323, omdat hij voor het eerst deze afstand op een wandelweekend binnen 12 uur heeft afgelegd.

Van de OLAT-leden was Martien van Achterberg het snelste. Hij liep zeer gestaag door en eindigde op een zesde plaats ruim binnen de 10½ uur. Opvallend was dat hij na 10 km geen andere deelnemers meer op deze afstand inhaalde, of zelf ingehaald werd.

De overige zeven OLAT-leden op deze afstand bleven bij elkaar in de buurt. Zij eisten de plaatsen 12 t/m 18 op en lieten daar geen anderen deelnemers tussen. Van deze groep was Jan Dinissen het snelste. Hij finishte net binnen 11½ uur. Op enkele minuten kort achter elkaar gevolgd door de oudgedienden Anne Radder en Klaas Bakker en de nieuweling Mieke Raaijmakers. Anne Radder werd in 1980 de vierde Kennedyvriend door deze afstand in 10:37 uur af te leggen. Klaas Bakker werd een jaar later Kennedyvriend in 9:46.

Mieke Raaijmakers – pas dit jaar begonnen met het prestatiewandelen – is met haar resultaat de allernieuwste Kennedyvriend (nummer 331) geworden. Na Mieke kwamen respectievelijk Henk Vink, Mart Douven en Rik Weverbergh (samen met Silvia Fransen, 2006 Heikn) over de streep. Henk en Mart waren al eerder Kennedyvriend geworden.

Tien deelnemers hadden zich ingeschreven voor de 50 kilometer. Om de eerste plaats hoefde niet te worden gestreden. Ludo Schaarlaekens (Sparta) wandelde deze afstand ruim binnen de 6 uur. Tweede werd de 80-jarige Koos van Rijn (RWW) in ruim 7 uur: een nieuw Nederlands record voor mannen van 80 t/m 84 jaar.

Er deden twee OLAT-leden mee: Frank Marchand (OLAT) liep de 50 km samen met Rense Boomsma (RWW) in dik 7 ½ uur. Dirk Donders (OLAT) trok er ruim 8 uur voor uit en verbeterde zijn persoonlijk record op deze afstand met zo'n 50 minuten.

Iedereen gefeliciteerd met het behalen van zijn of haar resultaat.

-Hans de Vries-

LANGE AFSTAND, PRESTATIE- EN SNELWANDELEN

Uitslagen Wandelweekend RWV, Schiedam, 31 mei & 1 juni '08

Onderdeel 24 uur

W	P	naam	ver.	geb.	afstand	tijd	km/u
1	1	Ton van Anandel	RWV	59	181.549	24:03:14	7,5
2	2	Marcel Dekker	LAT	58	179.604	24:01:13	7,5
3	3	Robert de Wolf	RWV	47	177.624	24:08:32	7,4
4	4	Adrie Zoon	RWV	55	175.679	24:02:04	7,3
5	5	Rob Frielink	RWV	46	174.689	24:01:24	7,3
9	3	Wim v.Cappelle	OLAT	55	164.859	24:01:26	6,9
10	4	Hans Pranger	OLAT	43	161.924	23:53:25	6,8
27	15	Ernst Westerhoff	OLAT	39	160.934	23:53:31	6,7
30	17	Hanny Klumpkens	OLAT	49	150.149	24:05:52	6,2
38	24	Gerrit Arfman	OLAT	46	121.684	19:28:05	6,3
40	26	Cees Gutteling	OLAT	42	113.834	20:26:36	5,6
43	29	Gerrit v.Haandel	OLAT	47	109.909	17:09:08	6,4

Onderdeel 100 EM (160,934 km)

W	P	naam	ver.	geb	tijd	km/u	CC
1	1	Sandra Brown	Surrey	49	20:14:23	8,0	(131)
2	2	Ton van Anandel	RWV	59	21:09:03	7,6	(65)
3	1	Huib v.Broekhoven	RWV	61	21:12:35	7,6	(341)
4	3	Marcel Dekker	LAT	58	21:14:03	7,6	(269)
5	4	Rob Frielink	RWV	46	21:47:58	7,4	(322)
22	10	Wim v Cappelle	OLAT	55	23:23:55	6,9	369
24	12	Hans Pranger	OLAT	43	23:44:42	6,8	371
27	15	Ernst Westerhoff	OLAT	39	23:53:31	6,7	(281)

100 EM binnen 24:00 uur = titel Continental Centurion
Hierboven de nieuwe en (bestaande) CC-nummers

Boven o.a. Hans Pranger (39), Hannie Klumpkens (9) en Wim van Capelle (30). Links Dirk Donders.

Verder Boetje geflankeerd door Ad Leermakers en Frank van der Gulik (m); Gerrit Arfman (59) en een vrolijk zwaaiende Mart Douven.

Alle foto's van het RWE-weekend zijn gemaakt door Danyell Onbehaugen.

Onderdeel 100 km

W	P	naam	ver.	geb.	tijd	km/u	100-man
1	1	Frank vd Gulik	De LAT	77	11:23:13	8,8	70
2	2	Boetje Huliselan	OLAT	55	12:43:19	7,9	
3	3	Ad Leermakers	DAK	51	14:06:50	7,1	(33)

100 km binnen 11:30 uur = titel Honderdman
Hierboven de nieuwe en (bestaande) 100-man nummers

Onderdeel 50 EM (80,467 km)

W	P	naam	ver.	geb.	tijd	km/u	KV
1	1	Victor Mennen	Unitas	63	9:24:58	8,5	322
2	2	Martijn Biesmans	De LAT	72	9:42:54	8,3	323
3	1	Ilona Klinkendon	RWV	63	10:03:51	8,0	324
4	2	Gerard Heunks	RWV	58	10:14:18	7,9	325
5	3	Martijn vd Boogaard	RWV	86	10:19:54	7,8	326
6	4	Martien v.Achterberg	OLAT	43	10:25:30	7,7	327
12	10	Jan Dinnissen	OLAT	55	11:29:09	7,0	(305)
13	11	Anne Radder	OLAT	40	11:35:23	6,9	(4)
14	3	Klaas Bakker	OLAT	37	11:36:42	6,9	(37)
15	12	Mieke Raaijmakers	OLAT	81	11:37:22	6,9	331
16	13	Henk Vink	OLAT	56	11:46:24	6,8	(277)
17	14	Mart Douven	OLAT	54	12:17:34	6,5	(306)
18	15	Rik Weverbergh	OLAT	52	12:19:48	6,5	

50 EM binnen 12:00 uur = titel Kennedyvriend
Hierboven de nieuwe en (bestaande) KV nummers

Onderdeel 50 km

W	P	naam	ver.	geb.	tijd	km/u	opm.
1	1	Ludo Schaerlaeckens	Sparta	60	5:42:17	8,8	
2	1	Koos van Rijn	RWV	27	7:10:14	7,0	NR M80
8	6	Dirk Donders	OLAT	79	8:04:02	6,2	

De hamer gaat de Linge in, dat loopt makkelijker

Vanuit Sint-Oedenrode vertrekken mijn maat Christ en ik vandaag (23 mei) naar Geldermalsen om de 80 km van de Betuwse Nachttocht te gaan wandelen. Na drie kwartier rijden is het clubgebouw in zicht en kunnen we ons melden bij voorinschrijving. Hier ontvangen we de nodige papieren en de routebeschrijving.

Wij gaan voor de tweede keer hier van start. Deze tocht, waarbij je ook 50 of 110 km kunt lopen, wordt voor de 18e keer georganiseerd door C.W.S.V. Prinses Marijke. De weervoorspellingen zijn gunstig: droog en niet al te warm, prima wandelweer dus.

Bij de start is er een gezellige drukte met wandelaars die elkaar kennen, waaronder vele OLAT-leden. Ook onze bekende wandelaar Leo is van de partij. Dat wordt hollen, man. Leo is altijd wel wat sneller als wij. Het is lekker warm in het clubgebouw, maar wat wil je met z'n drukte en 23 graden buiten. Een wethouder komt nog wat vertellen en OLAT's eigen Joop Wesseling geeft na een paar korte, maar krachtige woorden het startschot. Hij weet wel dat de wandelaars niet op een lange speech zitten te wachten.

We vertrekken, een kleurrijk geheel met oranje en gele vestjes voor in de nacht. Want niet alleen Brabantse nachten zijn lang. Voor de 50 km zijn 68 wandelaars van start gegaan, op de 80 km

91 en tenslotte op de 110 km 37 deelnemers. Dit maakt een totaal van 196 enthousiaste wandelaars.

Erichem is de eerste plaats waar we doorkomen. Bij Kerk Avezaath waar de eerste wagenrust staat is er lekkere koffie en peperkoek. We hebben dan 8,2 km afgelegd. En net als bij andere nachten is deze ook donker, waarvoor we een zaklamp hebben aan geschaf.

Zoelen doorkruisen we en we naderen een voorrangsweg. De vrijwilligers van de wandelclub laten ons veilig oversteken. Vervolgens gaan we richting Eiland Maurik. Dat zijn 17 kilometertjes, waarna opnieuw een wagenrust. Op weg naar Lienden in gebouw 't Gildenhuis voor de soep, want zeker na 23 km is 'n soepie wel lekker. Daar zien we Willy, die bijna van zijn sokken is gereden op de brug Amsterdam-Rijnkanaal. Door tegen de vangrail te springen, komt hij met gekneusde ribben weg. De organisatie brengt hem naar ziekenhuis Tiel.

Wagenrust drie, op 32,5 km in Maurik. Zie de maan schijnt door de bomen kan ook in mei, ben ik achter gekomen. Een mooie nacht dus, met 15 graden op de thermometer en bijna de hele nacht het gekwaak van kikkers op de achtergrond. Rijswijk, maar niet bij Den Haag. We naderen wagenrust vier. Dan zijn we bijna op de helft en kan het aftellen beginnen. Weer terug in Zoelen begin ik mijn voetjes te voelen.

Doorbijten dus. Met mijn maat Christ gaat niet zo goed. Dan ineens staat hij stil op de weg. We zijn er nog niet jongen, zeg ik. Spuugzat ben ik het, zegt ie. Hij kapt er mee. In Buren bij de 49 km laat hij zich naar Geldermalsen brengen.

Ik kuier alleen verder zet mijn muziek aan. Bij Guus Meeuwis denk ik aan Brabant, maar ook hier is het mooi. Als de nacht verdwijnt en de zon weer schijnt zingt Jan Smit. Nu gaat de mp3-speler uit. In de vroege ochtend is het onthaasten. De vogels fluiten, de koekoek fluit z'n eigen deuntje en er heerst een mooie rust in het Gelderse landschap Wagenrust vijf; 57,5 km. Een klein mevrouwtje komt ook bij de rust. De koffieschenker vraagt hoe jong deze dame is. Net geen 80, is het antwoord. Toch knap als je dan nog 80 km loopt! Ze geniet nog volop van de natuur en vertelt mij wat voor bloemen er groeien. Ook is ze lid van het Gelders Landschap. De meeste mensen weten niet wat ze missen als ze niet wandelen, jongen, zegt ze .

Beesd, basisschool Lingelaar, alweer 67,5 km. Ook Wim met zijn drie vrouwen zitten hier te rusten. Wim wil naar Tina

Turner met de dames. Blijf maar wandelen ouwe rocker, wordt hem gezegd. Zijn snor krult nog wat meer bij muziek van Tina.

Op naar Enspijk. Daar zie ik iemand lopen met een hamer. Vlug pak ik de hamer af en die gaat de Linge in. Zo, dat loopt wat makkelijker. We zijn bij de 72,1 km. De molen op de dijk draait volop. Een maand geleden met de Bloesemtocht was het hier wel wat drukker. Bij

knooppunt Deil geen file, dus doorlopen. Wagenrust negen, op 76,6 km. Snel 'n bakske koffie en dóór. De veiling van Geldermalsen is in zicht. Dan is het niet zo ver meer.

Een compliment voor wandelvereniging Prinses Marijke uit Geldermalsen, die wat mij betreft terug kan zien op een mooie Betuwse Nachttocht.

-Jan van Boerdonk-

EURAUDAX-PETITIE IS VERZONDEN AAN UAF

Begin dit jaar startte **Rinda Scheltens** een online-petitie voor de Stichting Euraudax Nederland, die op last van Union Audax France alle wandeltochten voor 2008 heeft moeten schrappen. De petitie is de afgelopen maanden ondertekend door ruim 200 wandelaars die hun tochten terug willen en hiermee tevens protest aantekenen tegen het bestuurlijke gekissebis waarvan zij de dupe worden.

Rinda heeft de petitie op 10 juni per aangetekende post verzonden naar UAF-voorzitter De Rudnicki, met het verzoek dit aan de orde te stellen in de eerstvolgende ledenvergadering en het belang van de wandelaar voorop te stellen.

Vriendschap troef tijdens de Slachtemarathon

Het is maar goed dat de buschauffeurs even hun staking onderbreken, want ruim 13.000 mensen moeten op deze zaterdag naar de start van de Slachtemarathon bij Easterbierrum worden vervoerd. De marathon, die slechts 1 x per vier jaar wordt gehouden, belooft een unieke belevenis te worden, een soort Oerol in Friesland, met muziek en theater langs de route.

Ik begin de dag met wachten: tot ons nummer wordt afgevoerd en we door mogen naar de parkeerplaats waar de bussen staan, tot de bussen vertrekken en tenslotte tot we onder die ijzeren poort in de vorm van een zwaaiende hand door mogen lopen – de start. Ik barst van de energie en hoe langer ik moet wachten, hoe ongeduldiger ik word.

Het thema van de tocht is 'vriendschap'. Veel theateracts zijn geïnspireerd op de eerste marathon, gelopen door de Griekse soldaat Pheidippides van Marathon naar Athene om de overwinning in een veldslag te rapporteren. Bij de start dalen zeven mannen met toortsen af van de nabijgelegen waddendijk, gekleed in wapperende witte gewaden. Ik waan me even op de Olympus, wanneer de Olympische vlam wordt aangestoken.

Het lijflied van de tocht is 'You'll never walk alone' en ik herken dit lied, dat door een koor wordt gezongen, uitsluitend aan de melodie. De tekst is Fries en voor mij onverstaanbaar. Blijkbaar heeft iemand zich gerealiseerd dat hier niet alleen plaatselijk volk zou lopen, want langs de route staan foto's van vogels met zowel de Nederlandse als Friese namen erop vermeld. Een winterkoninkje wordt een tomke genoemd en de graspieper verandert in de pipljurk. Hoe verzinnen ze het?

De Slachtedijk bestaat al sinds de Middeleeuwen, maar echt een dijk is het niet. In het begin komt hij nauwelijks boven het omringende landschap uit, daarna is er hooguit een meter verschil, terwijl er in de verste verte geen zee of zelfs maar een meer te bekennen is. Alleen de vele kerken aan de horizon zorgen voor wat hoogteverschil in het landschap. Windmolens werpen lange schaduwen op de akkers van wintertarwe, broccoli en suikerbieten. Het is heerlijk om hier te lopen en ik geniet van wat ik onderweg tegenkom. De beloofde dans- en theatervoorstellingen langs de route ontbreken nagenoeg geheel, maar elke paar kilometer staat er wel een band of dweilorkest vrolijk te swingen. In een dorp is kleurrijke kleding tussen de bomen gehangen, de lege mouwen grijpen elkaar als in vriendschap. Levensgrote poppen stellen verschillende levensfasen voor, van kinderen die leren schaatsen tot een bejaard stelletje op een bankje in het park.

Ik geniet enorm, maar stap intussen stevig door. Al snel laat ik de ergste drukte achter me en kan ik mijn eigen tempo aanhouden. Af en toe houd ik iets in, vooral als ik mensen tegenkom die het zwaar hebben. Ik zal nooit begrijpen wat het is dat mensen uitnodigt om ongetraind zo'n tocht te lopen. Toch zijn nieuwe wandelaars altijd meer dan welkom.

Om drie uur 's middags bereik ik de finish in Raerd en stap ik op de bus terug naar Leeuwarden. Niet naar huis, want er valt nog meer te beleven dit weekend. De Nacht van Gulpen lonkt....

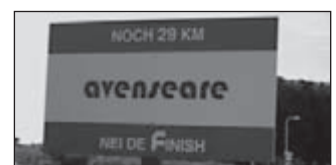
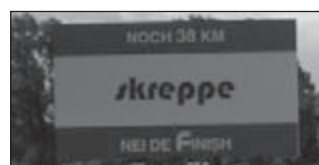
-Rinda Scheltens-

ZOMER- PRIJSVRAAG

Zo, wie durft nu nog te beweren dat het Fries geen rijke taal is? Langs het 42 km lange parkoers van de Slachtemarathon stonden om de kilometer bordjes met de meest ongelooflijke woorden voor wandelen en andere manieren van 'zich voortbewegen'. De OLAT-redactie was zwaar onder de indruk en heeft er meteen maar een prijsvraag van gemaakt.

Van de 15 bordjes hiernaast willen we graag de Nederlandse vertaling. Stuur de oplossing naar de redactie en maak kans op een tegoedbon van € 10,= te besteden in de OLAT wandelboetiek.

Het redactie-adres staat voorin; inzenden kan t/m zaterdag 21 augustus.

PERSOONLIJKHEDEN

Honderdste Kennedymars

Rob Keetlaer heeft eind mei zijn honderdste Kennedymars vol gemaakt. Hij deed dat door er maar liefst twee achter elkaar te lopen in één weekend. Van vrijdag op zaterdag 23/24 mei was hij te vinden in Geldermalsen, en van zaterdag op zondag 24/25 mei in Anna Paulowna. Een geweldige prestatie die alle lof verdient. Gefeliciteerd, Rob!

Voor het Clubkampioenschap van OLAT mag Rob overigens maar één Kennedymars laten meetellen – zo zijn de spelregels nu eenmaal.

Houd Ernst in de gaten

Als u toch naar Geldrop afreist voor de KWD of de Kempenlandtocht, houd dan op zaterdag 2 augustus de binnenkomers op de lange afstand in de gaten. **Ernst Westerhoff** gaat in Geldrop namelijk een bijzondere uitdaging aan: zijn honderdste Long Distance Walker-tocht. We wensen hem alvast veel succes.

CONSTANT AAN DE WANDEL

De Amersfoortse Tweedaagse

Op vrijdag 20 en 21 juni 2008 wandelde mijn persoon de Amersfoortse Tweedaagse. De 40 en 50 km vertrokken om 7.00 uur. Ik liep de de 30 km-tocht, die om 8.30 uur startte vanuit sportpark Vermeerkwartier aan de Gasthuislaan te Amersfoort.

De eerste kilometers liepen we via straten, afgewisseld met bosjes, tot aan de Stichtse Rotonde. Daarna door bossen van Defensie tot aan de Vlasakkers, waar we doorheen wandelden tot aan de Paltzerweg. Deze weg volgden we een poosje, voorbij vliegbasis Soesterberg en de spoorwegovergang. Daarna liepen we via fietspaden langs zandvlakten naar de kantine van atletiekvereniging Pijnenburg te Soest, waar de rust was.

Na de rust wandelden we door Soest, met wat bosjes tussendoor, tot aan de Beuningelaan. Daar sloegen we het fietspad in richting Amersfoort. Bij de spoorlijn volgende we het fietspad daarlangs tot aan de spoorwegovergang, ter hoogte van restaurant Vlasakkers. Via vele straten en diverse bosschages in Amersfoort bereikten we het eindpunt.

De volgende dag liepen we via de Lokhorsterweg naar een voetbrug, waar we de

Appeltjes verzachten de pijn

Tijdens de Betuwse Nachttocht moest **Willy Timmermans** zich het vege lijf red-den door een duik in de vangrails. Hij hield aan het avontuur enkele gekneusde ribben over, zo schrijft hij op zijn weblog.

Het voorval gebeurde op de brug over het Amsterdam-Rijnkanaal. Daar is om beurten steeds maar één rijstrook beschikbaar voor het verkeer. Willy liep op het fietspad toen hij achter zich met grote snelheid een auto hoorde naderen. Na zijn snoekduik zag hij de auto met gedoofde lichten doorrijden. Zelf kon hij amper meer voort. De organisatie, wsv Prinses Marijke, bracht hem vanaf de eerstvolgende wagenrust eerst naar het ziekenhuis en zette hem vervolgens op de trein.

Tot Willy's grote verbazing kwamen Ankie & Ton van Anandel van Prinses Marijke hem de volgende dag een krat appels bezorgen en een gratis startbewijs voor de eerstvolgende Nachttocht, in 2010. Een prachtige geste!

Dodeweg kruisten en via fietspaden verder gingen richting Den Treek. Daarna via weide- en graspaden door het landgoed Geerenstein naar Woudenberg, waar in de kantine van de Valleiruiters de rust was.

Na de rust doorkruisten we Woudenberg via de Meent naar een bospad, dat we volgden tot aan de ingangspoort richting Henschotermeer en toen via paden tot het einde daarvan. Daarna via een bospad naar de Doornseweg. Na het oversteken liepen we via bospaden naar de Woudenbergseweg, die we ter hoogte van de Pyramide van Austerlitz overstaken. Na het passeren van de Pyramide bereikten we restaurant Bergzicht bij Leusden, waar de rust was.

Na de pauze volgden we de Treekerweg tot aan de splitsing. We gingen een bospad in en via pijlen volgden we dat tot aan de Utrechtseweg. Van daaraf volgden we het fietspad tot aan de Doornseweg, die ons naar de Waterlooweg leidde. Via fietspaden keerden we terug naar Amersfoort, staken de voetbrug weer over en liepen vervolgens via bospaden en straten naar het eindpunt.

Het waren mooie wandeldagen met veel afwisseling. Het was goed wandelweer. Er gingen van start circa 2600 wandelaars.

-Constant Dedel-

KEMPENLANDTOCHT: VOORINSCHRIJVEN KAN NOG TOT 15 JULI

De OLAT Kempenlandtocht vindt dit jaar voor de 10^e keer plaats en wel van 1 op 2 augustus. Er is keuze uit 80 of 110 km. Deelname staat open vanaf 16 jaar. De rustposten onderweg zijn afgestemd op een wandeltempo van 5 tot 8 km/uur. Bij voldoende animo kan ook in een groep gewandeld worden bij een tempo van gemiddeld 6,5 km/uur.

Het laatste deel van de tocht valt samen met het (gedeeltelijk onverharde) parkoers van de KWD. Het wandeltempo is dan vrij. De lopers moeten op zaterdag uiterlijk 19:00 uur binnen zijn. Na afloop ontvangen zij een oorkonde.

De voorinschrijving loopt tot 15 juli. Daarna geldt een toeslag van € 10 op het inschrijfgeld. Na-inschrijven kan tot een half uur voor de start..

Kosten bij voorinschrijving:

110 km €24,- OLAT-leden €6,- korting
80 km €19,- OLAT-leden €4,- korting
Bondsleden krijgen 1 euro korting.

De start voor de lange-afstandslopers is vanuit de kantine van de Kynologenclub, Kervel 3, 5667 AH Geldrop (achter sporthal De Kievit).

Men dient zich uiterlijk een half uur voor de start te melden.

Start: 110 km: vrijdag 20:00 uur
80 km: vrijdag 23:00 uur

Verzorging:

Onderweg zijn er wagenrustposten met de bekende OLAT-verzorging en enkele horecarusten waar men iets aangeboden krijgt. Er is bagagevervoer (1 tas) naar de nachtcaférust.

Info & inschrijven:

Hans de Vries (commissie LPS)
Stationsweg 136,
5611 BZ Eindhoven
06 - 20133971
kempen@olat.nl
zie ook www.olat.nl

Wie met een tent of camper naar Geldrop komt, kan terecht op het kampeerveld naast de sporthal.

Christiaan Koehler:

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (45)

Met prettige herinneringen aan het gastvrije verblijf in The Coach and Horses Inn stappen we de volgende morgen opgewekt de kompasnaald achterna met Settrington Beacon als doel om daar de route naar Wintringham op te pakken. We komen daar uit op een smal kaarsrecht pad, dat na verloop van tijd het Beacon Wold – een gemengd loof-naaldhoutbos – doorsnijdt.

Het overhangend geboomte is uitgegroeid tot een romantische groene tunnel van glinsterend en ritselend lover. Zonnestralen, een pietsje wind en van alle kanten vogelgezang staan borg voor een betoverend sfeertje, kortom 'n paradijsje met feest voor oog en oor!

Aan het eind van dat bospad ontvouwt zich over the Vale of Pickering een bont patchwork-panorama tegen de massieve achtergrond van de North York Moors. Ontelbare gele koolzaadakkers^[1] vrolijken met een feestelijk tintje het imponerende schouwspel op en te midden van al dit moois, ligt in de diepte het aardige plaatsje Wintringham als het ware voor het grijpen.

Een langgerekt, rustig dalend pad voert ons naar een kronkelende beek, waarlangs de dorpskom met de zo geprezen St. Peter's Church zich uitstrekt. Daar aangekomen volgen we onmiddellijk de aanbeveling van Roger Ratcliffe op met een bezoek aan dit historische bouwwerk; we komen helaas bedrogen uit want de deur is gesloten.

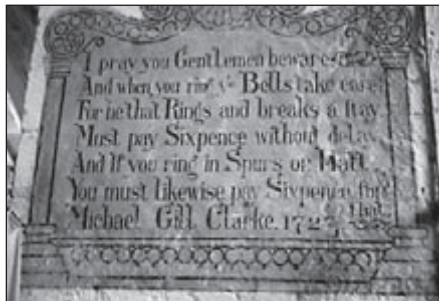
Een tuinman – ons bij de kerkdeur ziende – laat zijn klus in de steek, komt op ons af, biedt aan de sleutel te halen, rijdt op zijn tractor weg en komt even later terug om de kerk te ontsluiten. Met de wens: 'please, sign our visitors book!' laat hij ons verder alleen.

Blijkens een wandtegel aan de kerkmuur werd er vroeger een ander tarief gehanteerd:

*I pray you Gentlemen beware
And when you ring ye Bells take care;
For he that Rings and breaks a stay,
Must pay Sixpence without delay.
And if you ring in Spurs or Hatt
You must likewise pay Sixpence for that'*

Micael Gill Clarke, 1723

Weer een ander paneel – de 'Table of Kindred'^[2] – laat uitgebreid weten in hoeverre bloedverwantschap een belemmering voor een geldig huwelijk kan betekenen volgens The Church of England.

Wandtegel met kerkelijke 'tarieven'

A TABLE OF KINDRED AND AFFINITY	
wherein whatsoever are related are forbidden by the Church of England to marry together.	
<i>If a man may not marry his</i>	<i>If a woman may not marry her</i>
Father	Father
Daughter	Son
Father's brother	Father's father
Mother's brother	Mother's father
Son's daughter	Son's son
Daughter's daughter	Daughter's son
Sister	Sister
Father's daughter	Father's son
Mother's daughter	Mother's son
Wife's mother	Husband's father
Wife's daughter	Husband's son
Father's wife	Husband's brother
Son's wife	Daughter's husband
Father's father's wife	Father's mother's husband
Mother's father's wife	Mother's mother's husband
Wife's father's mother	Husband's father's father
Wife's mother's mother	Husband's mother's father
Wife's son's daughter	Husband's son's son
Son's son's wife	Son's daughter's son
Wife's daughter's daughter	Son's daughter's husband
Son's son's wife	Daughter's daughter's husband
Daughter's son's wife	
Father's sister	Father's brother
Mother's sister	Mother's brother
Brother's daughter	Sister's son
Sister's daughter	Sister's son

Table of Kindred and Affinity

Bij het verlaten van het vriendelijke Wintringham loopt de route vervolgens door een indrukwekkend authentiek gebied, The Deep Dale Plantation, een zeer oud en magnifiek onderhou-

den bos, dat zijn weerga niet kent; van verbazing vergeten we foto's te nemen. Volgens Roger:

'It is one of the oldest and most extensive Forestry Commission operations in the Wolds. Parts of it were planted in late-Victorian times.'

Na vijf dagen vrijwel steeds in noordelijke richting te hebben gewandeld verandert ná dit bos de koers in oost/west. Als een volslagen verrassing komt aan de horizon een glimpje van de Noordzee in beeld. Maar er zijn nog wel dik 30 km te gaan voordat we op het strand kunnen uitblazen. Eerst maar eens naar Sherburn voor een overnachting.

Bij aankomst blijkt ons B&B (The Pigeon Inn) nog gesloten te zijn. Maar ook nu is er weer uitkomst. De naburige kruidenier, tevens bakker, postkantoor, groenteboer in een van-alles-en-nog-wat winkeltje staat weliswaar op het punt zijn deur te sluiten maar verwelkomt ons niettemin gastvrij. Hij gaat zelfs voor ons een potje thee zetten, diept daarbij een soort koek op en zegt vervolgens: 'Blijf hier maar zitten totdat de Inn wordt geopend, laat de vaat maar staan en vergeet vooral niet de deur goed dicht te trekken!' – en weg is hij!

Deze onvolprezen geste steekt met kop en schouders uit boven het pretentieuze avondmaal, dat ons later wordt voorgeschoteld; maar ach, het kan niet altijd feest zijn, moet je maar denken.

-Wordt vervolgd

^[1] Mei/juni: de mooiste tijd

^[2] Liefhebbers kan ik een kopie mailen

St Peter's Church of Wintringham

HALLO WANDELAARS!

De Vierdaagse van Odoorn

Wij waren 29 april al aangekomen voor de Vierdaagse van Odoorn. Wij liepen hier voor de vijftiende maal en hadden weer een goed onthaal. Na het avondeten even een glaasje gedronken op het terras. De Twentse voetbalploeg liep hier ook nog rond.

1 mei - Richting Sleen. Een mooie en gezellige dag. We hadden toch nog goed weer, want net voor de regenbuien waren wij telkens bij de rusten of in de tent. Rond 15:00 uur waren wij bij de rustpost op camping 't Haantje. Kees vond het niet zo leuk dat daar geen muziek was.

Kees liep weer op zijn oude niveau, dus 40 km per dag. Vandaag haalden wij ook mensen in die op 80 km zaten; de Kennedymars was 30 april om 22:00 uur begonnen. Precies om 16:00 uur liepen we de tent binnen en een minuut later begon het te hagelen.

2 mei - Richting Schoonoord, met rusten bij theehuis Pools-hoogte, openluchtmuseum Ellert en Brammert, recreatiecentrum Kuierpadtien en De Aanhouder Wint in Eesergroen. Het was een hele mooie tocht, met heel zonnig weer en mooie vergezichten. De heide stond nog niet in bloei. De afstand was langer dan de routebeschrijving beloofde, rond de 43 km. Dat kregen we er gratis bij.

Kees ging weer eens er bij liggen, languit op zijn gezicht in de modder. Dat moest natuurlijk op de foto voor in het OLAT Nieuws. Het was vandaag ook weer een mooie tocht, langs bos en heide en leuke dorpjes met mooie Drentse boer-

derijen. Vanuit De Aanhouder Wint was het nog zo'n 8 km. Rond 16:45 waren wij weer terug in de tent en na een uurtje vertrokken we richting ons hotel. Heerlijk gegeten en geslapen.

3 mei - Richting Borger. Met tweemaal een rustpauze in Land van Bartje. Een leuke dag. We hadden bijzonder mooi weer, de zon scheen en het was ongeveer 22 graden. De lucht mooi strak blauw, met een paar kleine wolkjes, mooi voor op de foto's. Ik vond het minder druk dan anders, maar een voordeel: er waren voldoende zitplaatsen. Verder heel tevreden. Een paar lieve en leuke wandelaars ontmoet:

Arnout, Karel, Aad en Yoke, deze laatste mensen slapen ook bij ons in het hotel.

Vanmorgen rond 7:30 gingen we van start op de 40 km. Na 5 km even een koffiestop, daarna over de hei.

Er waren mooie vergezichten. Rond 9:30 rust en na een half uur verder. Boswachterij Exloo blijft een mooi stuk natuur. Bij de splitsing van de 30 en 40 km gingen wij richting Borger. Even lunchen rond 13:30 en daarna weer richting Odoorn via Ees, Land van Bartje en Poolshoogte. Altijd mooi. Rond 16:40 weer binnen en nog gezellig wat blijven drinken.

4 mei - richting Weerdingen, met ook rustpauzes bij de Fruithof en het Dorpshuis. We hebben continu droog en zonnig weer gehad. Minpuntje: er moest zo nodig een Amsterdammer zijn

hond los laten lopen en die man was met het verkeerde been uit bed gestapt. Maar verder was het een gezellige sfeer. We hebben veel moois gezien en genoten.

Op deze vierde en laatste dag gingen we rond 7:30 op pad. Heerlijk gelopen, het ging best snel en wij waren rond 16:00 uur weer binnen. Het was een mooie tijd. Maandag 5 mei vertrokken we weer naar Breda. Rond 15:30 waren we thuis.

De Ronde van Zuid-Limburg

Van 17 t/m 19 mei deden wij mee aan de Ronde van Zuid-Limburg. Dat is heel mooi en toch kleinschalig. En ook niet duur. We logeerden in hotel Van der Valk in Heerlen.

De eerste dag zijn Kees en ik rond 9:00 uur vanuit het hotel richting start gegaan.

Rudolf, Roland, Ria en Theo waren hier ook en kwamen even een rondje koffie drinken. Rond 9:15 uur zijn we gestart op de 30 km. We wandelden naar Landgraaf, Epen, Brunssum en terug. We hadden o.a. rustpauze bij Watermolen 13 en op de Brunssumse Heide was een wagenrust – ook leuk. Het was een mooi parkoers en ook goed te lopen. We genoten van de vergezichten en hadden het goed naar onze zin. Alleen het weer was erg slecht. Het was na de start nog droog maar even later begon het steeds harder te regenen en dit ging bijna heel de dag door. Rond 16:15 waren we weer binnen. Rond 17:00 weer richting ons hotel, eten en slapen.

De tweede dag hebben we vroeg ontbeten. Rond 8:00 vertrokken we. Voor de 40 km, maar ik had pas bij de splitsing van de 30 en 40 km echt besloten: ja hoor, toch 40 km. Dat was best pittig. Soms waren er lastige paadjes, waardoor Ina haar enkel had gebroken op het stukje bij de koeien. In de wei liepen ook stieren los en die heb ik nog op de foto gezet.

De route ging via Simpelveld en Nijswiller. Kees was vandaag goed op dreef. En we hadden weer mooie uitzichten. 's Middags klaarde de lucht op en werd het toch nog droog maar het bleef bewolkt. Sommige mensen hadden veel haast – die moesten na de tocht nog met het vliegtuig mee vanaf Schiphol. We hebben goed gelopen. Rond 17:30 waren wij binnen.

Op de derde dag liepen we naar Valkenburg. Eigenlijk zouden we met de bus gaan, maar om organisatorische redenen ging dat niet door. Daarom gingen we van Heerlen naar Klimmen, Valkenburg en Schin op Geul.

Zelfs het weer was goed vandaag. Naar Klimmen – de naam zegt het al – was het veel klimmen. We hadden onderweg een heel mooi uitzicht op oud Valkenburg en in Valkenburg hebben we nog koffie gedronken op een terras bij een hotel. Alleen moest men de koffiebonen nog uit Colombia halen.... Maar we hadden geen haast want het was zonnig weer.

We waren om 8:00 van start gegaan en rond 15:45 waren we binnen. Het waren mooie dagen.

Groetjes van de Globetrotters,

-Kees en Inge Mol-van Egmond-

Sjef Koolen en Ben Duin maakten allebei hun droom waar

Verslag van een voetreis naar Rome (3)

19 APRIL

Het was goed toeven, hier in Ostenberg. Het kasteel lag boven op een berg, dus we hadden vanuit de slaapkamer een prachtig uitzicht.

's Morgens kregen we nog eerst op ons donder van de cheffin, want we hadden ons bij de jeugd aangesloten om te eten (het kasteel was verbouwd tot jeugdherberg). Maar we hadden ons bij haar moeten melden, omdat zij een aparte tafel voor ons had gereserveerd.

Om 8.30 uur waren we klaar voor vertrek en gingen weer langs de goed gemarkeerde route langs het Zwarte Woud verder. Zo zie je weer de mooiste dorpjes en toch al bergachtige vergezichten.

Gengenbach heeft nog een zeer oude binnenstad en de Brandenkopf bleef ons maar nakijken. Persoonlijk heb ik hier zeer aparte herinneringen aan. Vreemd genoeg zagen we helemaal geen vogels.

Vandaag ook veel nagedacht over mijn leven: de gemakkelijkste weg heb ik nooit gekozen, maar de gevoelens voor Tiny en mijn gezin blijf ik houden. Op mijn manier zijn die sterker geworden. Ook ben ik er dankbaar voor dat ik drie zware ongevallen heb overleefd zonder dat ik er een trauma aan heb overgehouden. Ik kom hier pas om 13.00 uur achter in het Zwarte Woud.

Ondanks de regen 's morgens hadden we goed wandelweer. Het parcours is echter veel klimmen en dalen. Haslach is weer zo'n historisch dorp waar alles mooi onderhouden is. We vonden een leuk hotel waar we met de oude in-

woners van het dorp gezellig rond de stamtafel hebben gezeten. Plotseling begonnen rond 19.00 uur de klokken te luiden. De inwoners waren verrast, maar Ben had al bericht op z'n mobieltje van Pam gekregen dat de nieuwe paus bekend was. Ze begrepen er hier niks van dat Jozef Ratzinger oftewel Benedictus XVI paus was geworden. Ze vonden hem namelijk te radicaal. Het eten was op zijn Schwartzwalds, dus veel. Om 21.30 uur lagen we te piten.

32 km gelopen

20 APRIL

We zijn beiden sterke wandelaars en daarom vinden we het toch gezelliger om hier op ons gemak de rugzakken klaar te maken. Het grootste probleem

is namelijk om de was droog te krijgen. Tiny en Pam zouden lachen als ze eens op onze slaapkamer konden kijken.

's Morgens ontbeten we hier op ons gemak, maar om 8.00 uur verlieten we dit gezellige hotel. We zaten direct op de goede route.

Bij Hausach stond op het bordje van de wandelweg 'Wolfach 3 km', maar we zakten af naar Gutach. Onverwacht kwamen we langs het museum Schwartzwalder Vogtbauernhof; hier waren Tiny en ik samen met de Achterhoekers nog geweest toen we op vakantie waren in Schapbach.

Het was de hele morgen zwaar bewolkt, maar in Hornberg kwam pas rond 12.00 uur het noodweer.

We gingen vlug een café binnen, maar na een uur regende het nog steeds. Toch moesten we verder.

We liepen hier vast en moesten ook nog een route zoeken in de regen. Plotseling zagen we een gemarkeerde route 'Triberg 4 Stunden'. Deze zijn we toen maar gevolgd. Zeer smalle en steile paadjes werden afgewisseld met mooie vergezichten.

Onder een platen afdakje gepicknickt. We moesten ons hierbij smal houden, want het water liep er zo vanaf. En we hadden het zó koud. We konden dan ook niet genieten van de omgeving.

Het duurde lang voordat we om 17.00 uur de jeugdherberg in Triberg hadden gevonden. We kwamen er drijfnat aan, maar waren welkom. We konden hier ook eten en de douche was heerlijk.

Zo'n dag kan altijd gebeuren, maar ons moreel is sterk.

Om 21.00 uur waren we al in dromenland, want we zagen niemand meer na het eten en vandaag en vanavond geen pilsje meer gepakt.

40 km gelopen

21 APRIL

Wat hadden wij hier goed geslapen, negen uur non stop. We waren geestelijk dus ook helemaal uitgerust, dat hebben we dan ook nodig. Het weer was gelukkig ook weer goed, alleen de paden waren nog slecht om te bewandelen.

We hebben ons vandaag ergens verlopen, want we waren een uur later in Schönwald dan we gepland hadden. Daarom liepen we een stuk langs een grote weg om in Furtwangen te komen.

Hier gingen we de gemarkeerde route weer op van Trondheim naar Basel. We zagen van alles onderweg en op de paden lag nog veel sneeuw. De hoogste top die we over moesten was 1130 meter hoog. Het was hier zeer mooi om te wandelen. Ik houd van zulke paadjes, dan voel ik mij sterk.

In Hochberg liepen we onverwachts en helemaal vrij in de natuur tegen een oude herberg aan uit het jaar 1778. We waren er welkom. We moesten ons wel bukken om binnen te komen, zo laag was het.

Alles was hier zeer apart beschilderd, zelfs het slaapmeubilair. Gelukkig waren de douche en het eten goed. Een tv hadden ze hier niet. Deze herberg lag erg afgezonderd, dus er viel niks te beleven. We lagen er daarom ook al om 20.30 uur in. Zo kom je wel tot rust.

35 km gelopen

22 APRIL

We konden hier pas om 8.00 uur ontbijten, maar het was wel goed. Terwijl ik onder het eten naar buiten keek hadden we een prachtig uitzicht over het Schwarzwald en op een zeer oude boerderij. Op het licht bevroren grasveld voor ons zagen we niets dan beflisters en kwikstaarten. Ook hier hebben we ansichtkaarten naar goede bekenden en naar huis gestuurd. Toen we vertrokken was er al een oude vrouw aan het poetsen.

De lucht was helderblauw en op de bergtoppen om ons heen zagen we niks anders dan sneeuw. Het is prachtig om hier te wandelen en door niet al te dichte bossen te lopen. De hoogste top waar we vandaag overheen moes-

ten was 1192 meter. Bij Neustadt kwamen we rond 12.30 uur aan. In de zeer aparte binnenstad hebben we lekker gepicknickt in een bushokje, waarna we weer verder gingen.

Gelukkig blijven de zeer aparte dorpjes die we passeren boeiend en was de route goed gemarkeerd.

Rond 16.00 uur waren we in Schluch-

Deze tocht is tot nu toe geestelijk en lichamelijk veel zwaarder dan die naar Santiago de Compostela. We moeten namelijk dag in en dag uit klimmen en dalen en we kunnen vaak niet de juiste wandelkaarten vinden, dus we moeten veel alerter lopen.

see met zeer gezellige winkelstraten.

De jeugdherberg, waar we zowat de enige gasten waren, was een oud klooster.

Toen het vaste ritueel van iedere dag achter de rug was, liepen we nog wat rond in het dorp. Daarna aten we wat in een leuk restaurant. Het was jammer genoeg weer gaan regenen en daarom waren we rond 20.30 uur al in dromenland.

35 km gelopen

23 APRIL

Toen we vanmorgen om 6.30 uur wakker werden, scheen de zon al. Wat wil

je nog meer? We hadden hier ook erg veel geluk, want toen we langs de balie liepen waar we ons gisteren hadden aangemeld, werden we teruggeroepen, omdat we onze passen hadden laten liggen.

Het ontbijt met de koffie was hier zeer slecht verzorgd en we gingen om 7.30 uur met honger weg. Daarom maar bij de eerste supermarkt waar we langs kwamen van alles bijgekocht.

We voelen ons vandaag sterk, want we willen Waldshut halen.

Ik zelf heb veel in het Schwarzwald gewandeld, maar vandaag vond ik deze tocht het mooiste van allemaal. We liepen over goed gemarkeerde paadjes waarvan je alleen maar kunt dromen en we wandelden langs velden met bosanemonen.

Waar het nat was geweest, kwam je langs velden met grote gele boterbloemen, die volledig in bloei waren. We zagen allerlei soorten vogels, maar het boomkruipertje had toch de overhand. We zagen raar genoeg maar één hert. En overal waar je keek zag je watervalletjes.

De laatste 10 kilometer konden we goed merken dat we Duitsland gingen verlaten, aangezien we meer landbouw zagen. Morgen Zwitserland al in en nog geen last van de politie gehad terwijl we morgen al het zesde land binnenwandelen. Om 17.30 uur waren we in Waldshut. Door een grote oude poort liepen we het historische gedeelte binnen. Alles was hier verkeersvrij.

Voordat we onderdak hadden gevonden, was er toch alweer een half uur verstreken. We vonden een leuk en goed betaalbaar hotel met avondeten en 'Frühstück'. Om 21.30 uur gingen we dan ook voldaan pitten.

45 km gelopen

24 APRIL

Ik kon het niet begrijpen, maar ik had vannacht zeer onrustig geslapen. Het

>>>

lag niet aan de bedden en ook niet aan het feit dat we vandaag Zwitserland binnengaan.

Toen we hier vanmorgen om 7.30 uur aanwandelden, regende het. We gingen verder op de gemarkeerde route. Bij de rivier de Aare verliepen wij ons, we gingen namelijk rechtsaf. Na drie kwartier gelopen te hebben, kwamen we er achter dat we linksaf hadden ontmoeten. Dus liepen we terug en volgden dat pad tot bij de Zwitserse overgang bij Koblenz (Zw). Hier kwamen we om 12.00 uur aan, maar wel allebei drijfnat. De Zwitserse douane deed gelukkig helemaal niet moeilijk.

We hadden er geen erg in dat het zondag was. Alle winkels waren dicht en er was niemand te zien.

Dus was het zoeken geblazen. Onverwachts kwamen we op de wandelroute 'Drei Länder route Baden - 5 Stunden', daar wilden we ook naar toe. In Tegerfelden konden we koffie drinken, want Ben had Zwitserse franks bij zich.

Dit was voor mij de eerste kennismaking met Zwitserland voor wat betreft de vrije wandeling. En deze was zwaar met veel hoogteverschillen. Het landschap en de bossen waren ook anders, hier waren veel eiken- en beukenbomen. De dorpjes en boerderijen waren hier mooi, maar aan de achterkant vies en de mesthopen lagen hier zomaar langs de weg.

Om 16.30 uur waren we in Baden. We hadden de jeugdherberg snel gevonden, ze lag net buiten Baden op een berg. Gelukkig zat er hier alles bij, dus we hoefden de deur niet meer uit.

Eerst gingen we douchen en kleren wassen. Hierna dronken we ons welverdiende pilsje terwijl het regende. Daarna lekker vroeg naar bed.

35 km gelopen

25 APRIL

Toen we om 6.00 uur wakker werden regende het nog, maar als je slaapt hoor je niet wat het weer doet. Om 7.00 uur was het 'Frühstück' voor ons in een aparte zaal en het was goed. De grote groep jeugd was ook al present, maar die ontbeten in de grote zaal.

7.30 uur hingen we de rugzak weer op onze schouders en als je dan buiten komt is het moreel toch zo sterk om door te gaan. Eerst gingen we naar de bank om geld te pinnen. Gelukkig is het bankpersoneel bereid om te helpen, Ben en ik hoeven thuis namelijk nooit te pinnen.

Wij hadden spoedig de goede route weer gevonden. Ze was weer zwaar. Nu waren de paden bijna niet te belopen, zo modderig waren ze. Gelukkig waren ze goed gemarkeerd, maar lollig was het niet. Er waren zelfs geen vogels te zien. Ineens kwamen we langs een zeer oud bergcafeetje. Van binnen zag het er erg primitief uit, maar de koffie was van zeer goede kwaliteit. Hierna liepen we nog een uur door op de bospaden. Toen begon de lange afdaling naar Zürich waar we rond 14.00 uur binnenvandelden.

We liepen ongeveer een uur door Zürich, maar zonder plattegrond kwamen we er niet uit en daarom besloten we een taxi te pakken die ons naar de jeugdherberg zou brengen. Daar waren we achteraf zeer blij mee. In de jeugdherberg was plaats genoeg.

We belden voor een schappelijke prijs direct naar huis. Tiny had zo in de gaten dat ik niet lekker in mijn vel zat. Ben schrok daar ook van, want ik wilde eigenlijk stoppen, daar hebben we samen nog over gepraat. Hierna ging ik vroeg naar bed. Hopelijk ben ik dan de inzinking voorbij.

25 km gelopen

26 APRIL

Zeer goed geslapen vannacht. Ik ben nu over de inzinking heen, hierdoor waren we erg blij en gelukkig scheen de zon weer. Eerst belde ik naar huis en Tiny merkte meteen aan mijn stem dat ik weer opgeknapt was. Met goede moed gingen we verder. Direct zaten we weer op de goed gemarkeerde route. Vandaag zijn we zowat de hele dag door het Sichtal gelopen, wat wil je als wan-

delaar nog meer? Overal bij het water of watervalletjes zag je waterspreuwen.

Op de camping bij Hausen dronken we koffie en aten we een paar heerlijke Zwitserse broodjes. Om 13.00 uur kregen we de eerste indrukken van de Zwitserse Alpen. Alles lag nog dicht met sneeuw, maar de lucht was helder en gezond. Nergens waren fabrieken e.d.

In Baar meenden we dat we zo in Zug waren. Maar eerst picknickten we op een steen bij het water.

Hier maakte een dame nog een foto van ons. Hierna stelden we alles weer bij, want het duurde nog 1,5 uur voordat we in Zug waren. Na een 0,5 uur hadden we de jeugdherberg al gevonden. Ze was zeer eenvoudig, maar zuiver. Ik ben achteraf blij dat we niet telkens in een tentje hoeven te slapen, want anders hadden we het geestelijk allebei niet tot hier gehaald.

Na het vaste ritueel van iedere dag nog even op verkenning uit. Zug is een mooie stad, vooral het oude gedeelte ervan. Hierna nog een heel stuk om de Zugersee gelopen, dat zeer helder water heeft. Met de uitschieter, de 4478 meter hoge Matterhorn, niets anders dan besneeuwde bergtoppen om ons heen.

Na het avondeten zijn we weer na de Zugersee gelopen. Hier wordt ontzettend veel aan sport gedaan.

Er lag hier nog een grote ijsbaan en we hebben zelfs nog naar skeelerwedstrijden gekeken.

Toch lagen we al om 21.00 uur te slapen.

40 km gelopen

27 APRIL

Ik blijf me verbazen hoe verschillend 's morgens het ontbijt is. Hier was het weer goed.

Om 8.00 uur liepen we weer aan. We gingen nu rond langs de Zugersee, want de jeugdherberg waar we sliepen lag buiten Zug. Maar we zijn nog eerst even in Zug gaan kijken of ik nieuwe schoenen kon kopen, want op de mijne kon ik haast niet meer lopen. Helaas lukte dat niet. We werden er ook nog aangesproken door een Nederlandse vrouw, die hier al 40 jaar woonde. Ze had aan de vlag op onze rugzak gezien dat we Nederlanders waren en zij begreep er niets van dat we niet over de bergen gingen. Maar volgens mij snapte zij niets van de natuur, want toen ik vertelde dat de passen waren afgeslo-

Het naar Rome wandelen leeft hier nergens; dit in tegenstelling tot het wandelen naar Santiago. Toen had je bijna altijd 's avonds andere mensen om je heen. Maar toch verstaan Ben en ik elkaar beter dan ik verwacht had.

ten, was ze verbaasd dat er nog zo veel sneeuw lag.

Het weer was zonnig en we hadden in Zug al weer direct de goede route tot in Walchwil. We hadden een mooie route dwars door het Zwitserse woud heen en tussen door zagen we mooie boerderijen. Op 1200 meter hoogte dronken we heerlijk in de zon koffie met niets dan bergen om ons heen. Hierna namen we tot in Arth de vlakke weg, maar toch zeer boeiend en alles onverhard. Jammer genoeg begon het echter weer te regenen. We kwamen toen ook nog een stuk langs de Lauerzersee. In Seerven liepen we tegen een leuk hotel aan. We besloten om hier te stoppen, want de tocht was pittig geweest en ze waren hier gastvrij. Het was hier zo'n plaats waar de bevolking samenkwam, een borreltje dronk en weg waren ze.

We waren vroeg klaar vandaag, om 17.00 uur al en dronken heerlijk op ons gemak een pilsje. We aten hier nog en gingen om 21.30 uur naar bed.

30 km gelopen

28 APRIL

Het was goed toeven in Seerven en de nacht was zeer rustig. De prijs van alles viel mee, maar achteraf had Ben thuis bericht gekregen dat we te weinig hadden betaald. Dat lag echter niet aan ons, want we hadden tot nu toe alleen nog met de creditcard betaald. Maar toen Ben weer thuis was, heeft hij dit weer recht getrokken.

Om 8.00 uur gingen we weer blij verder. Het weer was goed en de lucht helderblauw. Rond 10.00 uur waren we in Schwyz, ook weer een aparte stad.

We konden hier goede wandelkaarten kopen en we slaagden er ook in nieuwe schoenen te kopen waar ik meteen goed en pijnloos op kon lopen. We verstuurden ook kaarten naar Tiny voor haar verjaardag.

Ben was met zijn bril naar de opticien geweest en we stuurden die poste restante naar huis. Hierna vervolgden we de weg via een GR, maar dat hebben we geweten. We moesten zelfs over draden klimmen en dwars door schaapskuddes heen. Mooi, maar toch te zwaar met de rugzak om.

Rond 13.00 uur in Morschach onze Wiel opgebeld, want die werd 65 jaar. Direct hierna lieten wij ons afzakken naar de Urnersee. Hier hebben we gepicknickt.

We besloten op de fietspaden langs het meer verder te gaan. Zodoende konden we heerlijk genieten van de omgeving. We kwamen langs het bord dat zei dat de Gotthardpas en de andere passen waren afgesloten. Deze route was mooi en af en toe zaten we zeker 100 meter boven het meer.

In Flüelen hield alles op, zelfs het fietspad. Het was 16.00 uur toen we eerst om inlichtingen gingen vragen bij het treinstation om onze reis voort te zetten. Het bleek dat we Beerglen niet konden halen. Daarom zochten we hier naar een slaapplek en vonden die. Hier deden we allebei onze was, en hierna in deze toeristenplaats nog rond gelopen en mijn Zwitserse telefoonkaart leeg gebeld. We aten hier warm en gingen vroeg naar bed.

Ik kijk recht van de slaapkamer naar de Matterhorn, die ons de hele dag in de gaten heeft gehouden, zoals wij ook het gevoel hebben van Pam en Tiny, want sinds wij wandelen komt er iedere dag een vliegtuigje over ons vliegen.

30 km gelopen

>>>

29 APRIL

Waar we hier in Flüelen hebben overnacht was tot nu toe de ongezelligste en duurste plaats. 's Morgens bij het ontbijt moesten we zelfs nog vragen om wat meer, want in één grote hap was alles op.

Om 8.17 uur konden we vertrekken met de trein en om 9.07 uur kwamen we na een schitterende treinreis aan in Airoio. Hier dronken we eerst nog wat koffie, waarna we geld pinden en weer verder gingen.

Tot in Tiotte liepen we over goed gemarkeerde routes dwars door de bergen, maar met de rugzak om waren deze toch zwaar. Na ongeveer 18 kilometer lieten we ons zakken tot we weer op de fietspaden waren en hierop gingen we verder tot in Faido. Het was erg warm waardoor we veel steenarenden en vale gieren in de lucht boven ons zagen rondcirkelen.

In Faido picknickten we op ons gemak in een kerkportaal. Er zijn hier allemaal van die leuke, kleine dorpjes waar de bewoners erg nieuwsgierig zijn naar ons doen en laten. We besloten ook hier weer op de gemarkeerde route verder te gaan tot in Chironico. Alleen al de laatste veertig minuten gingen we over een zeer rotsachtig pad steil naar boven. We zagen hier ook de eerste steenbokgeit en zeer mooie bloemen. Het is hier een paradijs op aarde.

We lopen nu dwars door twee bergketens. Onverwachts kwamen we langs een berghut en we waren er welkom. De reis is alles bij elkaar tot nu toe niet tegengevallen.

We konden ons hier wegen; bij mij bleef de wijzer stilstaan op 69 kilo. En Ben was ook vijf kilo afgevallen. Daarna heb ik in mijn eentje door het bergdorpje gewandeld en nog naar huis gebeld. Thea was jaloers op mij.

Hier staat ook nog een boom van 600 jaar oud. Je kunt het niet beschrijven, zo mooi.

Waar we onderdak hebben zijn de deuren bordeauxrood geschilderd en de gangen okergeel.

Het welverdiende pilsje dat we hier kregen was lekker en het avondeten was ook goed. Alleen hadden we verkeerd besteld, we kregen namelijk alle soorten ham op onze schotel. Daarom hebben we maar flink wat pasta bijbesteld. Om 21.30 uur gingen we slapen, na een zware dag.

35 km gelopen

30 April

Toen we, na lekker geslapen te hebben, om 6.30 uur wakker werden, deden we direct het slaapkamerraam open waardoor we de zon al prachtig over de besneeuwde bergen zagen schijnen. Zo konden wij heerlijk genieten van het natuurschoon.

Om 7.30 uur was hier het 'Frühstück' en hierna wegwezen.

We hadden eerst een zware natuurlijke afdaling naar Giornico. Hier besloten we de weg te vervolgens langs de rivier Ticino, deze was zeer mooi. We kwamen langs of door zeer mooie dorpjes

en zagen van alles, o.a. de meest prachtige vlinders, salamanders en de mooiste olijfbomen. De paden waren kilometers aan een stuk bezaaid met dode meikevers.

In het gehucht Tollegio dronken we koffie. Om 16.30 uur waren we in Bellinzona. We moesten er dwars doorheen en zagen de mooie oude stad met zeer mooie winkelstraten. En zoals bijna overal waren de kerken en aparte gebouwen hier ook gesloten.

Na een dik uur vonden we de jeugdherberg, maar het was zaterdagavond en deze was al vol. Men stuurde ons door naar een Chinees hotel, hier kregen we wel onderdak. Het was wel eenvoudig. Maar vreemd genoeg moesten we, toen alles op onze kamer in orde was, betalen. En wat wil je dan. Na het eten wandelden we nog wat rond en genoten we van het uitgaansleven. Maar om 21.00 uur gingen we toch slapen.

40 km gelopen

1 Mei

Je moet niet bij de Chinees zijn voor een goed ontbijt, dat kennen ze namelijk helemaal niet. Maar gelukkig was de bakker al om 7 uur open. Hier kochten we brood en jam voor onderweg. Hierna belden we onze Thum op om te vragen of alles in orde was met de familie en dat was gelukkig het geval.

Hoe we het ook wendden of keerden, we moesten de pas over om in Italië te komen. Eerst moesten we Bellinzona uit zien te komen, maar dat is zonder wandelkaart een probleem. Het verbaast mij dan ook dat Ben in de stad hier zo goed mee kan omgaan. Ik zelf kom de steden haast niet uit, maar ik ben dan ook helemaal niet opgegroeid in een stad.

Toen we de stad uit waren, besloten we niet de zware bergpas te nemen, want deze was nog helemaal bedekt met sneeuw. We namen de rustige verkeerweg. Deze was toch nog zwaar met hoogteverschillen van 1000 meter. De toerfietsers met hun fiets kwamen de berg niet meer op. (en eraf was zeer indrukwekkend).

Net voor deze grote klim lag een leuk hotelletje. Hier dronken we eerst buiten wat koffie, omdat het lekker, zonnig weer was.

Ik kan al dagen geen foto's meer maken, het is namelijk veel te heilig.

We kwamen ook langs het monument waar Hugo Koblet zich bewust heeft dood gereden. Hier hebben we op een omgevallen boom gepicknickt.

Ik dacht vandaag ook veel aan Tiny en Thea. Zij waren voor een paar dagen fietsen bij onze vrienden in de Achterhoek. En hoe zou Pam zich vermaken? Maar als je in de politiek zit heb je geen tijd om je te vervelen.

Om 16.00 uur waren we in Savosa, net voor Lugano. We liepen zo tegen de jeugdherberg aan en dus stopten we er voor vandaag mee. Ze waren hier zeer behulpzaam. De erg oude moeder bracht ons naar onze slaapkamer waar het interieur zeer oud aandeed, maar een oase van rust was. Je hoorde er zelfs geen verkeer.

Na het vaste ritueel van iedere dag, gingen we op verkenning uit. Later vonden we een leuk restaurantje waar we een heerlijke pizza hebben gegeten met een koel glas bier.

Nu ik dit heerlijk buiten schrijf, zie ik de uitlopers van de Zwitserse Alpen en allerlei soorten bloemen om ons heen. Ik hoor niets dan allerlei soorten vogels fluiten.

21.30 uur gingen we voldaan pitten.

Ongeveer 40 km gelopen

-wordt vervolgd-